

உ
குசகாயம், 12829876

அழகுமுத்துப்புலவர்

திருவாய்மலர்நதருளிய

ஸ்ரீ மெய்கண்ட

வேலாயுத சதகம்.

திறப்புக் கழி.

இவை

நாகை “நீலலோசனிப்” பத்திராதிபரும்,

ஐஸகூல தமிழ்ப்பணடிதருமாகிய

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

நாகை ஸ்ரீ மெய்கண்ட துமரகோவில் தர்மகரீந்தா
ஸ்ரீ பா. கா. காத்தப்பெருமாள் பிள்ளை

அவர்களின் பொருளுதவிகொண்டு

நாகை “நீலலோசனி” மானேஜர்

T. B. ரெங்கசாயிப் பிள்ளையால்

தருசை:

“பூரணச்சந்திரோதய” அச்சுக்கூடத்தில்

பதிடபிககப்பட்டன.

முதற்பதிப்பு காபி ௧௦௦௦.

இதன்விலை அரை ரூ.

[தபால் சார்ஜ் பை, கா]

சாஅரி-ஸ்ரீ ஆவணியன்

Copy Right Registered.

9/5
- 15, May
O. 22.

உ
குருகாமம்.

முகவுரை

அருணையமபதியி லவதரித்த ஸ்ரீ அருணகிரிநா
தரருளிச்செய்த திருப்புகழ்த தோத்திரங்கள் குமா
ரக்கடவுளுக்கு எவ்வளவு இனிய தோத்திரங்களாயி
ருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே இவ்வழகுமுத்துப்புல
வா சொல்லிய இந்நதத் திறப்புக்கழ முதலிய நூல்களி
லுள்ள தோத்திரங்களும் அக்கடவுளுக்கு இனியன
வாயிருக்குமென்பது அவற்றைப் படிக்கும் நல
லோர் பலருக்கும் இனிது விளங்கும். புலவரு
டைய திருப்பாடல்கள் அதிமதுரமும் அற்புதமு
மாயிருப்பதோடு பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தன
வாயிருக்கின்றன புலவாபெருமான் பாடியிருந்த
பிரபந்தங்களில் முதலில் நாமநீண்ட காலமாய்க
ளேஷியுறந்து திறப்புக்கழொன்றுமே. இந்நகரிலு
ள்ள முதியோ ரிரண்டொருவா ஷே திறப்புக்கழில்
இரண்டொரு பாடல்களை அரைகுறையாய்ச் சொல
லக் கேட்கவே, மதுரமபழுத்துத் தேன் துளிக்கும்
வளப்பமுடைய செம்பாகமாயிருக்கும் அப்பாடல
கள் அதை யச்சியற்றி வெளிப்படுத்தும் அவாவை
நமக்குத் தூண்டின. அதனமேல் அதன் பனையே
ட்டுச் சுவடிகளைத் தேடியதில் இந்நகர முத்திமண்ட
பத் தேவாரத் திருக்கூட்டத்து ஸ்ரீமத் சுவாமிநாத
பண்டாரத்தையா அவர்கள் தமது தந்தையார் சேந
ரித்து வைத்திருந்த அநேகம் விசேஷ ஏட்டுப் பிரதி
களிலொன்றாயிருந்த இதைத் தேடி யெடுத்ததுக்கொ
டுத்தது அதன் மகிமையையும் சொன்னார்கள். பிறகு
இவ்வூரக் கண்ணாரத் தெருவிலுள்ள கருத்தாபத்தரெ
னபவரிடத்தும், கட்டியப்பா கோயில் தெற்கு மட
விளாகம் நாராயணபிள்ளையிடத்தும் இந்தச் சுவடிக
ளிருப்பது தெரிந்தது அவர்களைக் கேட்க, அவ்விருவ
ரும் மனமுவந்து தங்கள் தங்கள் பிரதிகளை யளித்த

தார்தள். அன்றியும், சமீபகாலத்தில் காலங்கடந்த குமாகுரு வுபாத்தியாயரும் ஓர் பிரதியைத் தேடித் தந்ததோடு இந்நான்கு பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கி எழுதவும் நமக்கு உதவியாயிருந்தார். நமக்குக்கிடைத்த நான்கு பிரதிகளும ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையனவாகவேயிருந்தன. ஆயினும், ஸ்ரீ சுவாமிநாதபண்டாரத்தையா அவர்களளித்த பிரதியே பேருபகாரமாயிருந்தது. திறப்புக்கழிந எழுத்துப் பிழைகளை நமக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒருவாறு திருத்தி அச்சியற்ற முயலுங்கால அப்புலவாத்லகமமுதனமுதல வாயமலாந்தஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதச்சக மொன்றிருப்பது தெரிந்த தேடுகையில், அதில ஓர பனையேடுசெசுவடி இவ்வூர் ஸ்ரீமாணிங்கதேசிகரிடமிருந்தது கிடைத்தது. அதையும் சோத்துதகான அச்சிடவேண்டுமென்று அன்பார்கள பலருஞ்சொன்னபடியெழுதி முடித்து இவ்விரண்டையும் ஒன்றாய அச்சியற்றலானோம். இன்னும் இப்புலவா திருவாக்காயுள்ளன ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதாவுலா, ஸ்ரீ காயாரோசனா குறவஞ்சி யெனபனவரம். இப்புலவா பெருமானுடைய திவ்வியமபழுதத செவ்விய பாடல்கள சிலவற்றிலடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங்கள் தெளிந்தோர்க்கேயன்றி யெம்போன்ற சாமான்னியர்களுக்குப் புலப்படுவது கஷ்டமாகும் அற்புத்ததேய்வவாக்காயிருத்தல்பற்றி அவற்றிலுள்ளதை உள்ளபடி அச்சியற்றப்பெற்றதே தவிர ஒன்றைத் திருத்தவும், கூட்டவும், குறைக்கவும், புதுக்கவும் புகுந்தோமில்லையெனபது உண்மையாம். நூதனப்பிரதிஷ்டையிலும், புராதனப் பிரதிஷ்டையாயுள்ளதை ஜீரணமாகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும்புண்ணியமானென்பதைநினைத்துக் காலக்கிரமத்தில்செல்லின்வாயிறசெல்லாது ஒலைப்பிரதியிலிருந்ததைக் காகிதப்பிரதியிலச்சவிமானதேற்றிப் பவனிபோதரசசெய்தோமேயன்றி மற்றில்லையெனக, எழுதினவா

கள் ஏட்டையும் படித்தவர்கள் பாட்டையும் கெடுத்திருப்பதியல்பாதலால இதைக்கண்ணுறுநதிருவருடசெலவாகள் அங்ஙனமேதாவதிருப்பதைத் திருத்தித் தெரிவிக்கில் அதைச் சிரசாகவகித்து அடுத்த பதிப்பில் திருத்தமுற்ப பதிப்பிப்போமென்க. “சுறக கசடறக் கறபவைகற்றி னிற்கவதற்குத்தக” வென னுமபொயயாமொழிபாரின தெய்வவாக்குக்கிலக்கிய மாய்க் கசடறக்கற்று அதன் வழியிலெட்டுணையுந்தவ றுதொழுகுபவருமஇவ்வூர்ப் பிரபுகுலதிலகருமாகிய ஸ்ரீமத் சோ. வீரபபசெட்டியார் அவர்களின் திருவாகைஒருவாது இதை அச்சியறற்ப பொருளுதவிபுரி நதஷை குமாரகோவில் என வழங்குமஸ்ரீமெயகண்ட வேலாயுதராலய தர்மநாததா மகா-நா-ஸ்ரீ காத்தப் பெருமாள் பிள்ளையவர்களின் பொருளுபகாரம் பாராட்டத்தக்கது. அன்றியும் ஷை உதவிககு உதவியாயிருந்த இவ்வூர் ஷாபபு மகா-நா-ஸ்ரீ முனிசாமிபிள்ளையவர்களின் முயற்சிக்கும் நனநி பாராட்டுகிறோம். இவாகளெல்லாருக்கும் ஷை தூலகளின் விசேடங்களை பெடுத்துக்காட்டி யவறநிலபிமானம் வருவித்தது நமமையுஞ் சோமபியிருக்கவொட்டாது அடிக் கடி தூண்டுதலசெய்து இந்நதகருமத்தை முடிப்பித்த ஸ்ரீபுண்டரீக தீர்த்தத்தின் மேல்கரையிலிருக்கும் ஜெனனமரண ரிஜிஸ்டரார ஆபீஸ் மகா-நா-ஸ்ரீ பொன்னமபலபிள்ளையவர்களின் விடாமுயற்சியையுட, பக்தி சிரததையையும்பற்றி யாம பெரிதுமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். மேறகுறித்த இந்நதநலலோரணைவரும் இதுபோன்றசுறகருமங்களை மனமொழிமெய்களாற்றினநதோறுஞ் செயதுகொண்டு சுகஜீவியாய் வாழ்நதிருக்கத் திருவருள் புரியுமாறு கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக் கடவுளின் திவ்விய திருவடிகளை மனமொழி மெய்களாற்றினநதோறும வழித்துகின்றோம்.

அழகுமுத்துப்புலவர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ குமாராகடவுள் மேல இந்த மெய்கண்ட வேலாயுதாதகம், தீர்ப்புழிமுதலிய திவ்யதோத்திரப்பாமாலைகளை அழகுபெறவணிந்தயிம் மகானுபாவரின் திருநாமம் அழகுமுத்துப்புலவரென்று நிச்சயமாகத் தெரியவருகிறது. அவருடையமறறைய சரிதங்களொன்றும் நூலாதாரமாகத் தெரிய விலலை யானாலும், கர்ணபரம்பரையாகக் கேள்வியுற்றிருந்ததை யிப்பொழுது சீண்டுள்ள முதியோர பலா வாயால தெரிந்து ஒருவாறு சுருக்கி யெழுதுகிறோம்.

இவருடைய ஜனனபூமி தெய்வத்திருக்காவிரி மகாநதி சூழந்த சோழவள நாட்டிலே நிகழ்வளம் பெற்றதும், அளவற்ற மகாமதிமைகளை யுடையதுமாகிய சிவராஜதானி க்ஷேத்திர மெனடபடும இந்த நாகையம்பதி ஸ்ரீ நீலாயதாக்கியமமன வடக்கு வீதி யென்றும், சேனைக்குடையார மரபிற்ஜனித்தவரென்றும், அவருடைய காலம் சற்றேறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்களிருக்கலாமென்றுத் தெளிவாய்தெரியவருகிறது. இந்த அழகுமுத்துப்புலவரும் காளிதாசபுலவா, காளமேகபுலவா முதலியவர்களைப்போலவே இளமையிறகலவிகலாதவராயிருந்ததோடு பொருட்சம்பாததிய மற்றவராகவும், சரீரத்தில பூவகாமரோகம் ஏதோவொன்றுடையவராகவுமிருந்ததால், யாவரும்வெறுகததக்க இராமுனறையுமுடையஇஃரை யிவருடையகுடும்பத்தாரகன

உபசரிகாமல உபேகைசெய்யத் தலைப்பட்டார் கள. குமெபத்தாரால புறக்கணிக்கப் பெற்ற இவருக்கு “குருபபைக்குண முட்டைக்குட கலலினுட்டேரைக்குவிருப்புறமுதளிக்கும்” மெய்யனுடைய திருவருளும், இவருடைய பூவபுணணிய விசேடமு மொத்திருநதபடியால் இந்நாகைமாரநகரிஸ் ஸ்ரீ நீலாயதாக்கியமமன தெற்குவிதியில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக கடவுளாலயத்தில, ஆண்டுள்ளார் ஏவும் ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்து அவர்கள் கொடுப்பிக்கும் பிரசாதவமுதையுண்டு காலநதள்ளிவந்தார். அங்ஙன மொழுகுநாளில் ஓநாளிரவு பணியூற்றத்தாலு ண்டாக்ய சிரமமேலிட்டால் ஆலயவாகன இடை வெளியில் அயாநது நித்திரைபோய்விட்டார். அப்பொழுது அாததசாம முடிந்தபின்னாப் பிரசாதங் கொடுக்கும்படி இவரை யழைக்க, அவர் வராமையால் ஆலயத்துள் நித்திரைபோவதையறியாத குருக்கள, பிராமணப்பிள்ளை முதலியோர் ஆலயத்தைத் திருக்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம் போய்விட்டார்கள். பிறகு நடுசசாமத்தில இவாநித்திரைதெளிநது பராக்கையில் கோயில் திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண்டார். பசி அனல்போல கொளுந்தியது. என்செய்வார்? இன்னது செய்வதென்றறியாமல் பசினோய் வருத்த வருத்தம் இவருடைய பசியையாற்றத்திருவு வுள்ளங்கொண்ட ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதமுததி அவருக்கு வழக்கமாய் அன்னங் கொடுத்தவரும் தங்கோயிற் பிராமணப்பிள்ளைவடிவங் கொண்டெழுந்தருளி இவாமுன் தோன்றி என்ன? அழகுமுத்து என்று வினாவு, இவாதாம நித்திரைபோன விஷயத் தைச்சொல்லிப்பசினோய் தன்னை அளவுசடநது வருத்ததுகால அன்னங்கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார். உடனே ஐயராய்வநதமெய்யா திவ்யப் பிரசாதமும், தீர்த்தமும்கொடுத்தருள, இவர உண்டு

பசினோயோடுளத்திருந்துமாளாததுயர்தந்து வந்த பூரவகாமனோயும்நீங்கப்பெற்றுக்களை தீரநதுகளிப்புற றிருந்தார். அப்பொழுது ஐயா, “ஏ! அழகுமுத்து ஏதாவதுபாட்டுப்பாடுவாயாக” வென்றருள, “ஐய னே! கலவிமணம் வீசப்பெறாத நிரக்ஷரகுக்ஷியாகிய தமிழேன எவரைக்குறித்து எவ்வாறுபாடவல்லே” னென, நவராஸமொழுகக் கவிபாடுநதிறமையைத் தந் தருளி “நானதான்மெய்கண்டவேலவன, எனனையேபாடுவாயாக” வென்று திருவாய்மலர்நது மறைந் தருள, கவிபாடுஞ் சக்தியுண்டாகிக் கடல மடைதிற ந்தாறபோல ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலாயுதசதகம், என னும தூலை ௧௦௦ செய்யுள்களாற்பாடிமுடிததார. அன றிரவுகழிநது விடியற்காலையின் ஆலயத் திருக்கதவந திறப்போர் வநது திறந்து பார்க்க உள்ளே வியாதி நீங்கப்பெற்றுக் கடலமடைதிறந்தாறபோற கலவி மடைதிறநது கநதவேள் சநநிதியிற சநதக கவிபாடி க்கொண்டிருக்கும் இவரைக் கண்டு அதிசயித்தாரா கள். அழகுமுத்து என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகுமபடி நேற்றுவரையிலிருந்தகொடியவியாதி யும், சுடிய கலலாமையும்நீங்கிமனமத ரூபம் பெற்றுக் காளமேகம் பொழிவதுபோல் கவிமழைபொழியும், அதிசயத்தைக்கண்டுவியலாதார் யார்? பொய்கண்டாற்பா லணுகாத் மெய்கண்ட வேலவரின் திரு வருடடிநதை யாவருங்கொண்டாடினார்கள். ‘ஐய னதருளைப்பெற்றார்க் கதிசயமிதன்கொல மூன்று வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றோ?’ நிறக அன்றுமுதல் அழகுமுத்து எனப்போடு புலவ ரென்பதையுங் கூட்டி அழகுமுத்துப்புலவரென்று யாவரும் வழங்கி வந்தார்கள. அதன்பிறகு “திறப் புதழ், மெய்கண்டவேலாயுதவுலா” எனனும பிர பந்தங்களை ஸ்ரீ குமாரசங்கடவுள்பேரிலும், ஸ்ரீ காயா ரோகணசுவாமிமேல “குறவஞ்சி” எனற்பிரபந்தத் தையுடி பாடிமுடித்துத் திருவருட்செல்வராயிருந்து

ஒநாள் சீர்காழிக்குச் சுவாமி தரிசனார்த்தம் சென
 றிருந்தகாலையில்திருமேனிக்குப்பரிபூரணகாலம்வந்து
 விடஅவ்விடம்பரிபூரணமடைந்த அந்தநாள்நாழிகை
 யில இவ்விடம நாகை ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலவழர்த்தி
 சநிதியில் ஷெ புலவாபெருமான் நுழைந்ததாக
 யாவருங்கண்டு திருமபக் காணப்பெறாது அதிசயமு
 ற்றுப் பிறகு சீர்காழியில திருமேனியை நிறுத்தி
 ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திவ்விய திருவடி நீழலில்
 ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளைச் சிந்தித்து வந
 தித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இங்ஙனம்,

கவியுகாதி ௧௦௦௨ }
 சாவரி-ஹஸ }
 ஆவணியர் }

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.

“நீலலோசனிப்” பத்திராதிபர்.
 நாகபட்டினம்.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திருவடிவாழக!

சுபம்.

வ

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலாயுதசதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

பின் முடுகு வெண்பா

காலாயுதத்தானமெய் கண்டவேலாயுதனமேல
வேலாயுதசதகமேயுரைக்கச்—சேலாகண
கும்பதனச் சமபிரமக கொம்பிமயத் தம்பிகைசொற
கம்பமதத் துமபிமுகன காப்பு.

நூல்

சுலிவிருத்தம்—பிரிந்திசை வண்ணம்

பொனபூததநா புரப்பாதமும புரிபூததமார பீராறுதோள்
முனபூததகணமுனஞ்ஞ குடனமுடியா றுகைவடிவேலுமாய
கொனபூததவென னிதயத்திலே குழுகொண்டருள்கூரவா
யகுற, யின்பூததபா காசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

சனவுகருளே நீவந்தெனைக் கலையாதெனக் கறபித்ததும்
நினைவுகருளே கண்டேனலால் நினைவுககது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீ நிழலல்லவே தோனருத்ததுணை யாய்நினைநிடு
வினையதையெனசொல்லவேனையவேலாயுதாவேலாயுதா

பனனொளனு மூவொனபதிற் பதினமூனறுநாள பதினேழு
நாள, இனனொளினி யினனொளையே யென்பாரிவை பெந்நா
ளுமே உனனொளெனத்திரிவேனினி யொருநாளுமே திருநா
ளுமாய், மினனொளிப்பாசன்றரும் வேலாயுதாவேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுபதேசசுற குருவென்று நான
நினையேனவாவொழிபேனெறிகில்லேனறிருவெண்ணீறுமே.
•புனையேனொரா நெனுமநதிரம புகழேனலோ திகழவானவா
வினையேசெயவஞ சனையாளுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.

பனைதீர்த்தவன சிறைதீர்த்தவன் பழிதீர்த்தவன் பகை தீர
ததவன, கனைதீர்த்தவன மறைதீர்த்தவன கவிதீர்த்தவன
கருதார்கள்வஞ், சனைதீர்த்தவன முனைதீர்த்தவன தமிழ்
தீர்த்தவன மறிமுப்பாண்டியன, வினைதீர்த்தவன் நியலல
வோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (டு)

சானக்கொடி வலமாகியுன கண்ணன்கொடியிடமாகியுன
சூனக்கொடி யவர்டாலவரும் சோழன்கொடி போய்ச்சிறு
வாய்வானக்கொடியிடனுவன்னவாசைக்கொடிதாளுங்குடா
மீனக்கொடி யானென்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா (சு)

ஒறுப்பார்களுக் கொருநாட்பல னோங்காரமா மாங்காரமே
பொறுப்பார்களுக் காணலுமிப புலிமட்டுமே புகழென்று
தான, மறுப்பாடிலாகருறளசொல்லிய வகைகண்டுமே உன
மத்தினால், வெறுப்பார்களுக கெனனோபலன வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எ)

எறும்பாணயீ நெடுத்தேனுட லினபம்பிறப் பொழிந்தேன்லை
யுறுமபாவமென் போற்செய்தபே ருலகத்தொரு வருமில்லை
யே, நறுமபாலினையபோற்சலவியும்னானததையும்நலகாவி
டில், வெறுமபாலடையமுதாருமோ வேலாயுதாவேலாயுதா.

எறிகளுகடாத் தீபத்தையே யேற்றமபொழு திருளான
தைப், பறிக்குளுகடா தானெனறதைப்பாராததோருடைப்
படலதையே, மறிக்குமிட மதுகண்டலோ மாயைக்குநீ வ
கைசொல்லவாய், வெறிக்குமபுய சயபாரனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (க)

நீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சித்தாந்பலம
மாறிட்டம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

டு) மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

வேறிட்டசே வுடையார்மழு வேற்கின்றதுமிதற்சல்லவோ
ழீறிட்டநீ நனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (க0)

ஆளாமைபோ லடந்தாமலே யஞ்சாமையறியாமையர்ய
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மாணார்களமேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் நனமந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையே செய்தேனிலே வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயததூமையா
யிளக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படி போதித்திடிஸ்
துளக்கிற்புளல் வாகாளுமேசொல்லத்தகுமெய்ஞ்ஞானமும்
விளக்கிற்கொழுந தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா. (கஉ)

துளவுமதிப் பிடுதோணிமேற றூரததினிற் செல்வோமென
அளவுமனம் பேராசையி லுளந்ததையே யளப்பாயது
களாவினகனி மையானதுங் காயநின்றபின ஈனியுண்டை
யாம், விளாவின்கனிகனியல்லவோவேலாயுதாவேலாயுதா.

தனையும்பெருங் குடும்பச்சுமைதாங்கா துதத்தளித்தால்ஐழி
யுளையும்சறுக் கலுமாகினு லுத்தியோகமெப படிச்செங்கு
வேன், அனையுங்கலை தெரிகலவியொன் றற்றாலினியானான்
஁னோ,வினையும்பயிர்முனைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகெனனும்பாயமுன்ற
துக்கியே, பள்ளப்புனற பாகேரிப்பாவைக்குளேபாலாழி
யாம்,வெள்ளத்தினில்வினையாடுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா

உளர்க்கின்றமாமனறநான்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
உளர்க்கின்றமுக காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா ருருர்தொறுமுழல்
வாரவன், விளக்கன்றியேதித்தேடுவார்கேலாயுதாவேலாயுதா

கோனூர்வரா கமுமூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நானூர்வதுர் திதிபூர்வது நமனூர்புகும் நாளல்லவோ
மாணர்விழிக் குறமாததெய் வாணததிரு மயில்பாகனே
வேனூரனே வயலூரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (ய௭)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொள் வாளுக்குநேர் விழிநாசி
கை, எள்ளிககைநோ மொழியார்க்குமவ வீசன்விழி யால
வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூவாயருள்
கொம்பொன்றிலா, வெள்ளிக்குநா யகசுநதரா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (ய௮)

எள்ளடுசெக் கைப்போலவு மீககாலையா டற்போலவுங்
களளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றுகியா கவாவானெ
மன, பள்ளாடுவேனையில்வந்துகாபலதெய்வநின்னிகர்வெய்
துமே,வெள்ளாடரிப்போலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா

உள்ளானமெய யுரையானமா லொழியானவீண் பழியா
னெபொய, தள்ளானவஞ் சகத்தானெராய் தவிழானெபபா
தகத்தானர, கௌளானெவொன றறியானெநின் றேததானெ
நீ ரெட்சித்திடாய், வெள்ளானெமா முகத்தானெனுண வே
லாயுதா வேலாயுதா. (உ௦)

நானைக்கிருப் போமென்பதும் நட்பிக்கையோ நறசந்தன
வானைக்களந் தனில்வைத்திடும்வாறல்லவோமாய்கினறநாள
கானைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலனூர்கடினஞ் செயும
வேனைக்குநீ துணையாகுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.(உ௧)

கோனொன்றுமே சொல்வார்புகழ் கொள்ளாயுங் குன்
றொப்பதாந, தோனென்றுநம் துறையென்றுசெஞ் சுடொ
ன்றுநீ துணையென்றுபொற், ருளென்றுசொன்னதுமன்றி
யே சற்றும்பய மிலலாதுசெவ, வேனென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௨)

கஉ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

வினையாடமே கலையாடநூல் வடமாடநூ புரமாடவே
கினையாடவே கொடியாடவே கினியாடவே யுளிபாடமர்
தனையாடவே நடமாடமோ தரைமேவுகா மியையாளுவாய்
வினையாடிமா மயில்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௭)

நீளாமலே வினையாலமும் நேராமலே நிரையததல்
ஆளாமலே பொறியாலுள் மலையாமலே யனல்வாயுடல்
மாளாமலே மாண்டாலுனை மறவாமலே மறுஜென்முரு
மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௮)

சூழாமலே கவிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே யயனாருருப் பண்ணாமலே பெண்ணாசையா
லாழாமலே யமனூதாவந் தணுகாமலே நரத்தினவாய்
வீழாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௯)

அழலுக்கிடம் விறகாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதாக்கள்
குழலுக்கிடம் மலர்யாவையுந் கொண்டேகியுந் றண்டாம
ரைக, கழலுக்கிடம் வகைசுற்றுமே கருதாமலென புருடா
யுளும், விழலுக்கிடம் புனலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா.

வழியாயிரங் காட்டாமலேநா வழியாயிரங் கரைசெய்குவா
ய, பொழியாயிரம்பேராயுனைப் புகழத்தொழத் தெரிவிக்க
வே, மொழியாயிரம் நனனாவுடன் முளரிக்கர மோராயிரம்
விழியாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௧)

பூவாகியுன் னடிசாநதிலேன் பொடியாகியுன் மெய்தீணடி
லேன, பாவாகியுன் போதாங்கிலேன் பணிமாகியுன் புயமா
கிலேன, நேவாகியுன் படையாகிலேன் சேயாவடி. யேனுய
வனோ, மேவாதசு ரனைவென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா

தவததுக்குடம் பெடுத்தேனிலை தாரித்தித் தோற்றகதுட
னவததுக்குடம் பெடுத்தேனிலை தாரித்தித் தோற்றகதுட

மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

கந

தேனறம், பவத்துக்குடம் பெடுத்தேனபிறா பழிப்புக்குடம்
பெடுசதேன மன, பித்தத்துக்குடம் பெடுத துயலனோ வேலா
யுதா வேலாயுதா (உக)

காலாயுதா வாசாலகா காபாலகேசவாயுதா
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனாதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோததமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (கங)

மாலெனறுமென னிடமாகையால் மடவார்களகண் வாளெ
னறுசெரு, சேலெனறுமைக கடலெனறுமத தேனென்று
மம மாலெனறுவெங, கோனெனறுசொன னதுமன்றியே
குணகீனனூன் கூசாமலுன, வேலெனறபா தகமெனறுபோம்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

வலலங்கமா முலகாட்டியும் வாளங்கமாம் விழிகாட்டியு
மலலங்கமாங்குழல்காட்டியு மமுதங்கமாமொழிகாட்டியும்
பலலங்கமாம நகைகாட்டியும் பங்கப்பரத தையாசெய்திம
விலங்கமே தீர்த்தானுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன றுதியாதவன கருதாதவன் கற்றோகள்பாற
செல்லாதவன பணியாதவன நெளியாதவன செவியாதவன
பொல்லாதவன பூனாதவன பூசாதவன் புலனைந்தையும
வெல்லாதவ னினியுயவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கங)

விலங்கைகவலி யம்மெனறடி மேலாச்சனை செயயாககொடு
விலங்கைப்பரப்பதுமுனகடன் மிகவெம்பினே னுனைகம்பி
னேன, விலங்கைச்செயம பெறுஞரனை வென்றவிபு தாக
ளகாவினில, விலங்கைகதறித திகெகதனே வேலாயுதா
வேலாயுதா (கச)

மாலுக்கிண தானாகியே வழங்காதவன வயிறோபெருரு
சாலுக்கிண தா ஁னவன நருவாராயுந தடைசெய்குவே
னலுக்கிண மாய்கலகிடா தளிக்குநதரு விகருநதடை
வேலுக்கிண தானாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கரு)

கசு   மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை தினைக்குங்கரு வினைக்குமது
காலுக்குநீன் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங்
கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவனைக்குமா னெமனுக்கு
ம்வை, வேலுக்குநேர்விழிவள்ளிசோவேலாயுதாவேலாயுதா.

மாலேப்பிறை போற்செல்வமும் வளராமலே வறுமைசூதுய
ாக், காலேக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்ததிந் கடினத்தி
னால், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுககிடு மெழுகாகி
னேன, வேலைக்கிடுந் தூறுகினேன வேலாயுதா வேலாயுதா

தோலுந்துணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையா
கிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கண்ணுந்துணை கண்புக்
கெலா, மாலுந்துணை புதுபோல்வரு மாதங்கநேர் போதி
லுன, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கப்புற மோடும்புணல் சாணோடியென முழுமோடியென
மலைக்கப்புற முயர்பாவமும் வளாநதாலுயும வகையேதினி
நிலைக்கும்படி தயையசெயருவாய் நீயன்றிவே நிலைப்பிறை
மலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

நற்புத்தியா நன்மாக்கரா நன்ஞானரா நல்லோரவயிற்
றுற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத துதயஞ்செயக்
கறப்புத்தியாய்க் கதிராளர்போற கற்பித்தியாய் கருணாகரா
வெறபத்திமா முகனாதுணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (20)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெயதினால்
சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாக் தேனாருடன
மாலாகிநீ வினையாடினால் மயிலாகிலு மயில்தப்பினால்
வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (21)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு
மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லமுந்தாமலு மிதவாமலுந்
தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சழல்போதொரு சுறவாய்
வரும், வினைமாதர்பா லுறவாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தூர்க்கதையே செயதேனலாற் சுகாததத்தையே செய்தே
 னிலை, யுரகத்தினுக் கழுதவகொமித துறவாடியே பெறு
 நஞ்சுபோல, நரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானலக
 வே யுனலருவார, விரகத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலா
 யுதா வேலாயுதா. (சுக)

சுரதத்தையே சொல்லாமலே சுரதத்தையே சொல்வாராம
 தன, நிரதத்தையே நிகரல்குலா ரின்பத்தையே யனபுறறு
 நான், சுரதததையேசெய்தேனலாற்சுகாதத்தையேதருகார்
 த்திகை, விரதததையேசெய்தேனிலவேலாயுதாவேலாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன
 ஞராலுமேமுடியாவணணம்யாமேமுடித்தருள்வோமெனச்
 சூராதிகு ரனைவென்றுவின் டொடுக்கிடத் துவசம்பெறு
 வீராதிவீ ரனுமீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருச)

அருந்தாததாய் மகன்றாரமா மமெபாசமே சுமந்தாசை
 யால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயவோ வனைந்தேறுக
 னுடம்பானவா, ரறிந்தாரிதே மடிந்தாரையோ வெனும்
 போதிலே செழுநதியினவாய், விருந்தாகவே யிருந்தேனை
 யாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுக)

தும்பானதைத் துணுக்குவாய்த் துணுணதைத் தும்பா
 க்ருவா, யும்பாரமே ருவைரேணுவா யணுவானதை மக
 மேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாயசாட்டைதா னில்லாமற்
 பம் பரமாட்டிப, விரும்பாணமையின றிறமென்சொல்
 வேன வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஎ)

பூரித்திடுகு சுடரித்திடும் புளகித்திடும் பூணாமே
 பாரித்திடு மிளநீரெனப் பசுசென்றிடும வெச்சென்றவ
 காரித்தசெப் பெனவிமியே கச்சுக்கடங் காமற்பொரும்
 வேரித்தனக குறமங்கைசோ வேலாயுதாவேலாயுதா.(சுஅ)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும், விதிதி
 ட்டமு, மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ வோதிட்ட

ககச மெயகண்ட வேலாயுத சககம.

சொல வாதிட்டமே, பொருதிட்டசுரனைவேலிநாற் பொ
ளாதிட்டிற நினதென்னவே, விருதிட்டசேவறச்சுதனா வேலா
யுதா வேலாயுதா. (சக)

குரலைக்கொடி சாவற்பரி கொங்கைத்தலை பதியாயுத
மிரலைக்கக விடைதாரமின நென குலுந் பொறுக்ககட்டன
நரலைக்கொரு மகராகர நயனத்திலே கைபட்டிடிவ
விரலைத்தறித திடுவார்களோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சு)

மயில்மஞ்சரினைக் கண்டாற்போல மகிழ்வெய்தியே வாஞ்சி
ததபேர்க, கயிலமஞ்சனப் பதுமச்சர னாதாரமென றறியா
மலே, துயிலமஞ்சமா ளினைசெம்பொனே சுகமென்றுமே
துணியும்பொலேன், வெயில்மஞ்சளே நிலையென்பனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (சு)

கைகண்டநெல் வியைப்போலவே கரங்கண்டுளங் களி
கூரவே, யைகண்டமே லுறுநாளிலவந தஞ்சேலென வரு
ள்செய்குவாய், செயகண்டநா கையிலுத்தமத தியாகேசா
தன் சேயாகுகா, மெயகண்டவே லாசனமுகா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (சு)

பயனாகைக்கே தமிழ்பாடினாற் பகாதிபமாம பரிசித்திடில்
வயனாகைக்கே யெழுதாவிடி லாற்றங்கரை மரமலலகோ
கயனாகைக்கே சரிமாரகசமாக காலாடிதன றுணையானவா
வியனாகைக்கே கயவாசனா வேலாயுதா வேலாயுதா (சு)

நயாமலும நலலோர்களை யெண்ணாமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலுங் சேளாமலு மறியாமலு மறிவீனாபா
லோயாமலுநதமிழ்சொலவியுமுண்டோபலனுனைநம்பினே
வை, வியாமலுன்னருளசெய்குவாய வேலாயுதா வேலாயுதா

கைசொல்லுவேன புடைவைககுளே கைச்சாடையுஞ் சொ
லவேன்மழு, மெய்சொல்லுநினனைபெனபது நீயென றுளம

கிணையாதவன், பொய்சொல்லுவேன வசைசொல்லுவேன
புறஞ்சொல்லுவேன பிழைசொல்லுவேன. மெய்சொல்லு
வே னறிகின்றலன் வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௫)

துமபிக்கையா னவனுக்கொரு துணையானவா சுராசேவிதா
நம்பிக்கைநீ யலலாமலே நாடேற்றொரு தெய்வத்தையு
மம்பிக்கைநோ விழியாமொழி யாவுக்குடை யானென்று
தான, வெம்பிக்கைவிட்டாலுயவனோவேலாயுதாவேலாயுதா.

ஆமபோதுமவேல மயிலுநதுணை யாகாமலே யாகங்களும்,
போமபோதுமவேல் மயிலுநதுணை பொறிநுட்பமும நெறி
தப்பியே, சாமபோதுமவேல மயிலுநதுணை சடமவீழநத
பின பிடிசாமபலாய, வேமபோதுமவேல மயிலுநதுணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௭)

காமபாகுமென் றோளவல்லியா காந்தாபுகழ்ச சேந்தா
விடப, பாம்பாகுமா பரணன்றரு பாலாதிருப புகழுக்குமெ
ய, யாமபாகுபோல நற்கீரனா ரருளுந்தமிழக்கடியென்றமிழ
வேமபாகுமே கருமபாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௮)

காப்புகிலும படைப்பாகிலுங் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
மூப்பாகிலும வேளவிததொகை முடிப்பாகிலு மறறோரிலுங்
கோப்பானசெந தமிழ்பாடியே 'கொண்டாளுமென குல
தெய்வமநீ, மீப்பானுவை நிகாகுண்டலா வேலாயுதாவேலா
யுதா. (௫௯)

துப்பததரா மறுபததும வடியார்களுக் காயுன்பிதா
செப்பததொடு வந்தாட்கொளுஞ் சேதிகுருநான சிறியே
னென்ற, கொப்பததில்வீழ கரியென்னவே கூற்றானவன
கொடுபோகவே, வெப்பததுடன் வாராமலாள் வேலாயுதா
வேலாயுதா (௬௦)

நீந்தாததுயா நடடாற்றினில நீக்கவிடில நிலையேதினி
சேந்தாகடம் பாசண்முகா சேயாகுகா தெய்வானைதன

கடி மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமததின்னில்
வேந்தாவருள் கூர்ந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

அந்தப்பதஞ் சரியைக்குமெய் யவிரப்பதன் கிரியைக்குமே
யிர்தப்பதம் யோகாக்குமே யிற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே
தொந்தப்பத மாணாவினி சும்மாவிடு வேனோவா
விரதப்பதம் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஉ)

கிரதாருலந் தீர்ப்பாயினித் தீராவிடிற் செவவேனெனக்
கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கற்பாவை
தன், மைந்தாவெனப் பித்தனறந் மகனெனென வசைபேசு
வேன், விர்தாசலப் புயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேளால் வாராமையைக் கண்டேனிலை
நொந்திட்டதா விக்കென்பனோ கோய்சேருடற் கேனென
பனோ, முந்திட்டவோ கின்றொப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந
தரில், வெந்திட்டதும் வினையெய்துமோ வேலாயுதா வேலா
யுதா. (கச)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்கின்றபின் ஞானநத
மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாந்தமாய் வருமு
ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாய் ஞானந்தமே வரநல
ருவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனேவேலாயுதாவேலாயுதா.

முத்தேபது மத்தேவளர் முதலெயொரு முத்தேவர்சம்
பததேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேபர மாணந்தமே
சித்தேபரி சித்தோருளத் தேவேமிகத தெய்வப்பயிர்
வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா. (க௪)

மதனப்படும் மலர்தைக்கவே வடுவிட்டபுண் னொருபக்கமா
ய்ச், சதனப்படா முலையார்நகந் தைக்கினைறபுண் னொருப
க்கமா, யதனப்படும் வலியோடெம னடுவான்புணி விடுகோ
லென, விதனப்படும் மனையாளுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மாதாபிதா வாசானுநீ மாமானுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகாயநீ யாகாநீ யாள்வானுநீ
தாதாவுநீ தாரானுநீ சார்வானுநீ சாரானுநீ
வேதாவும்நீ மாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திழல் விடுவார்களோ சேவிப்பது
வேதாரணியடுமைப்பணிவிடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சமூலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமாபனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுக)

மதிவண்ணமா முகவண்ணமு மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணமே
விழிகொள்ளுமோ, யதிவண்ணமாங் கெதிவண்ணமே யை
வண்ணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவவண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (எங)

வேதண்டகோ தண்டனறரு வேளேதிரு மெய்ஞ்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முனவநதுநீ
வேதண்டவே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்கருவாய
வேதண்டரு ரனைவெனறவர வேலாயுதாவேலாயுதா. (எக)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்கோணமே முககோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தாலுநினகொட்டாரமேயெட்டாதுநால்
விததாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஉ)

வேதத்துற பொருளெனறுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேதததுவநிலையாமதுமிரு கண்விண்மகனுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய மெய்யாசவு மிளையோமிக
வேதத்துமஞ் ஞையிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஃ)

கண்ணேறுசற் றணுகாமலே காப்பாயெனைக் காராலுமோ
தொண்ணாறுட னொருபத்துமே சுமராயுனைத்தொழுதேத்த

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானோதயநதருந் துசுநதரநீறெனும
வெண்ணீறுதந தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணுசையுங் கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருளசே
நாநிழிற, பேணுசையுமமகவாசையுமபெண்ணுசையும மண
னுசையு, மூணுசையும் பதினொறென வோதாசையும பேரா
சையாம், வீணுசையென் றொழியுங்கொலோ வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எடு)

கண்ணப்பாகா லுதைபட்டதுங் கற்சாகிய ரெறிபட்டது
மண்ணப்பமும் விசயனகைவில லழபட்டது மரனலவ்வோ
வெண்ணப்பி மோட்சநதர விலையோவடி யேனசொல்லிய
விண்ணப்பங்கேட டருளகருவரய வேலாயுதா வேலாயுதா

திண்டாவமும் பிரததந்தைச சோநதெனபுதோல போ
ததனபுட, ஹாண்டாங்குமொனபது வாசனமேலொருவா
சவி லுண்டாகியே, மாண்டாலொரு பிடிசாமபலாய் மண
னய்விடு மாயசசடம், வேண்டாமையா வேண்டாமையா
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திண்டாட்டந்தீர் மனராட்டமே செய்வாயதயித் தியரான
வா, கொண்டாட்டமுங் களியாட்டமுங் குடியாட்டமுங்
கூததாட்டமும, வண்டாட்டமும வம்பாட்டமும மாறா
ட்டமும போராட்டமும, மிண்டாட்டமுந் தீரப்பொரும
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கண்டாமரை முகநதாமரை கைததாமரை கழலாமடி
யொண்டாமரை வாயததாமரை யுளததாமரை யோந
தெயதுவாய், வண்டாமரைக் கொடிபோலளி வானமு
ட்டவே மதியானது, வெண்டாமரை யாமநாகையில் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (எக)

தூண்டாமலும் பாபங்கள்பொய சொல்லாமலும் விலைமா
ததை, தீண்டாமலு மறிவினைச் சேராமலுஞ் சமயங்க

ளிற், முண்டாமலும் பிணியாலழனஞ் சவியாமலும் பரதா
மமே, வேண்டாமலுமருளகூருவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா

ஆண்டபிறக் குந்திங்கள் ராற்றறிதி யைமமூனறினு
மாண்டபிறக் குமமேழினில் வாடிமிரு பததேழினு
நீண்டபிறக் குமயாவுமே நிலையாதகா ரணமல்லவோ
மீண்டமபிறப் பெய்தாமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா ( )

இடியாலடி படுமாசுண மெனவேவரு மெமதுதர்சைத்
தடியாலடி படுமென்றுயா சாற்றநதிரு வெண்ணீறெனுங்
பொடியாலடி படவேயருள புரிவாயுனைப் போற்றாக்கள
போல், மிடியாலடி படநீதியோ வேலாயுதா வேலாயுதா.( )

படவுமபடா திலலாமையிற் பட்டாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவுமபடாத தீயாக்களைக் கெஞ்சப்படா துண்டிக்கிரை
யிடவுமபடா குடிமைசகமை யெடுக்கப்படா தெனறாறுமோ
விடவுமபடா தெனச் செய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.( )

உடலைப்பல நாளுமெடுத்த தோய்வின்றியே யொழியாப
பெருங், கடலைக்கடப் பதுமெந்தநாட் கப்பற்க்கப் படுகாக
மாய், நடலைக்குடி மையைநம்பியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வஞ்ஞ, விடலைக்குரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆமங்கைநோ தெண்டித்தபோக களித்தோகளு மருமந்த
பொன், நேடிககையா லீந்தோகளுஞ் சோடேடாய்ச் சீமா
னகளாய், வாடிககைமேல வாடிககையாய் வரப்பண்ணு
முன மதிமந்திரம், வேடிககைமேல வேடிககைகாண வேலா
யுதா வேலாயுதா, (அரு)

மடப்பாவைமார விடப்பாவையோ நெருப்பாறுசோ மயிர
ப்பாலமே, நடப்பார்களோ வினிப்போதுநீ நயப்பாகநின்
னீராறுகண, ணிடப்பாவைதா வுடறபாதி ய மலைப்பாவை
யா ருழைப்பாணியார், விடைப்பாலருள் தவப்பாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (அக)

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைதந்தது மாற்றிககலை
யுடைதநதமு துண்டந்து நுணளிதந்துயர்களிதந்தருள்
மடைதந்துநல் வழிதநதெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத்தல
விடைதந்தெனை யாள்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே விருப்பார்களு மியர்தமமிலே
கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி விததாய்
கொடை, தடுப்பாரையுங் காட்டாமலே தனைவந்தடைந்
தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா
வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங்
குட்டிச்சுவ றொனுலோபனாக் குறியாவண மருள்வாய்சமா
கிட்டிப்பொரு மசரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல
வெட்டிப்பலியீட்டுப்பொரும் வேலாயுதா வேலாயுதா. (அக)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த
லைச், சடக்கைக்குறித் துயிர்போய்விடிற் றுயுக்தொடில
ஸ்நானஞ்செயுந், தொடக்கைக்கழு வுண்ணுமபொ திசொற்
றைக்குறு நாற்றைப்பெரு, விடக்கைச்சுமநதெனனோபலன
வேலாயுதா வேலாயுதா. (க0)

மோடத்தைவே தறநீக்கியே மோனத்தினுல் ஞானத்தினுற்
றோடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சுட்டாக்கரப்
பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டாரமாம
வேடத்தையுந் தந்தானுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லசசமன் செங்கைப்ப
டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுததோரையப்படியாக்கிலெபப
டியுய்குவேன. அஞ்ஞானமாக திமிரங்களை யாதித்தனமுன
பனியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தானுவாய் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (கஉ)

அஞ்சாமலே துயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே
யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேறாமலே யில்லாமையா
லஞ்சாமலனோ யணுகாமலமெய் யழியாமலே யாகாமியு
மிஞ்சாமலேயருள்வாயவரம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௩)

நெசிக்குமுன் னடியாகளை நெசிக்கவும் நிற்பாதமே
பூசிக்கவு மானநதமாயப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ்
வாசிக்கவு மவுனத்தினே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே
வேசிக்குமால் கொளவைப்பையோவேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநேர் சிலையாளரைவெறுவாய்க்கிலை கெட்டோ
ராகளை, வெங்கைத்தன பதியுனனவே வீணிற்றமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரான ருள்சேயனேமிக்கார் குறத்திக்கா
கலே, வெங்கைத்தருவாயின்றி மெய் வேலாயுதாவேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திடுகப்பிலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயினு லையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிமெ
மீகாமனீ தானையலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௪)

பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்காளைய ணைம்பூதியத் தாலூர்ந்திடுஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்விநறவமறவன் சகலர்க்குமே
விகடனறனக் கருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

மோகாடவி வளருங்கொலோ முருகாடவிக் குழலார்கள்
மேல், மாகாடவிநிலவென்னவேவாணாளெலாம்வீணாதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வநதிமெ நான்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நாகைவாழ வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

அருதிக்குவே ரெருதிக்குயில் லாதிக்குடி லைப்பேர்வினைப்
பகுதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்

தொகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ சோதிக்குரு பரணையருள
மிகுதிக்குநீ யலலாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா (கக)

ஞ்கவாழிசெந தூராலினன் குடிவாழிபுட கொடிவாழிசண
முகவாழிருப பகைவாழியுன முனவாழிநீ பஞ்சேருமா,
பகவாழியிச சதகநதீனப் படித்தோர்களுங் கறறோர்களு
மிகவாழிவேல மயில்வாழியே வேலாயுதாவேலாயுதா(க௦௦)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருநாகயில்

திருக்கோயில்கொண்டு விளங்கும்

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரென்னும்

குமார்க்கடவுள் பேரில்

திறப்புகழ்.

விநாயகர் காப்பு—வேண்பா,

வழியைப்பொருநெடுங்கண வல்லபையாம பசுசைப
பிழையப புணாகளிறறைப்பேணி—யழியைத
தினம்நினைந்தாரெய்தாச சிறப்புவேறுண்டோ
மனமநினைந்ததெல்லாம வரும்.

வள்ளைநிகாருழையாள்வள்ளிகொடிபுணாந்த
களளவிழுமநீபாமெய்கண்டவாமேல—வெள்ளை
நிறப்புகழைப்பாரினி னுத்துதற்காவேணடித
திறப்புகழைச்சொன்னேனெனெனநெனநது.

நாகபரணப் பிள்ளையார் துதி.

க- தானுனதனத்தன தனதனதன
தானுனதனத்தன தனதனதன
தானுனதனத்தன தனதனதன—தனதான.

சீராகவைமுப்பழமுடனே யிள

நீர்பாயசமிக் கதிரசமாவடை

தேனமோதக மெட்பொரி புளியோதரை கமிகோரை

தேன்மா துள நற்கனிஞளமா ரவல்
நீடாழை பருப்பனையொடு தோசைகள்
சேதாவழுதத் துட னிவையாவையு மயிலவோனே
பாரார் கயிலைக்கிரியரனா ரருள
வேலாயுத மெய்க்குமர சிகாமணி
பாகரா வசனக்குறமகள் பால்வரு மலாமீதே
பாவாணா துதித்திடு மியல்பாயொரு
நூறான திறப்புக்கொழுவே முகி
பாமாலை யுரைத்திட வருன்கூவது மொருநாளே
வாராழிவளைத்திடு மகமேருவை
யேடாக மருப்பொரு கரமேகொடு
மாபாரதமுற்றெழுதியகாரண வடிவோனே
மாலயாணை முகத்தவ்வுணையே யெதிரா
போராடி யுயிர்ப் பலிகொளுநாயக
மாதேவர் துதிக்கையின் மலாவைய மறை புரிகோவே
நாராயண னுக்கொருமருகா வுயா
காரோணர் வசத்தினில்வருபாலக
நால்வாய்மதமுக்கண துடைமீதொரு மயிலோனே
நாவாய்குண பற்பலபொருணீடிய
மேகாடவி சுறறிய திருநாகையி
னாகாபரணக் கணபதியே கட வுளாகாழவே

௨. தானான தனத்தனத்தன
தானான தனத்தனத்தன
தானான தனத்தனத்தன — தனதான.

மட்டாருமூவிரு பங்கயமாகிய
சட்கோணமீ திலிருந்த சொருபமு
வறறுதமூவிரு சந்திரர்கூடிய முகமாறும
மற்றோள்களாறிரு செம்பொனின்மேருவு
நற்காதுலாறிரு செஞ்சுடரேநிறை
ஸுவப்பாகவே வளர்குண்டலராசியு மறைநா லும்

முட்டாமலோதிய 'செங்கனிவூ' யமு
 தப்பாவையாறிரு கண்களுமே யணி
 'முத்தாரமாரபமு மம்புயமே நிகர்' கரய்தே
 முக்கோணமாகியவெம பகை வேலுடன்
 மிக்கானதோகையில் வந்தவிநோதமு
 முற்கோலியேயறியும்படியேவர மருள்வாயே
 அட்டாளதேச மடங்கலுமேருவு
 மெட்டானமாதிரமுமபதின லுல
 கப்பாலுமேயுளவண்டருமே பணி யிருபாதா
 அககாரமேகளியினசுவையே மது
 ரப்பாகமே குளிர்சந்தனமே கும
 ரப்பாகுகாருற மங்லகமனோகர குருநாதா
 கட்டாமமான கடம்பணிமாரபக
 நிக்ஷேபமே சிவசந்ததியே கன
 சுத்தாருவேமணியொன்பதுபேர் துணை யெனும்வீரா
 கற்பூரமேமறையின்பொருளே கமழ
 கஸ்தூரியேகையிலங்குசன ருயர்
 கதறுணிலாடிய வைங்கரனார்* துணை முருகோனே.

நட. தனதனை தானதான
 தனதனை தானதான்
 தனதனை தானதான—தனதான்.

மாதா வனப்பிளமை
 வீண யழித்தவனை
 வாணாள்சிறுத்தவனை யிடர்தீராய்

* இந்நிதான விநாயகா ஸ்ரீகாயாரோகணேஸ்வர மால
 யத்தூணிலதாண்டவம்புரிநது ஆண்டிராணித்தவந்தவா. தி
 ருப்பணிவேலைநடத்துகையில் அக்கற்றாண் பிரிக்கப்பட்ட
 காலத்துத் தானிருந்தவிடத்தைவிட்டுப் பழணியாண்டவா
 சநிதிப் பக்கத்தில் விளங்கும் இவ்விநாயகக்கடவுளுக்குத்
 தான் கற்றுணிலாடிய ஐங்கரனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வாழ்வோ தரித்திரனை ,	
ஊனோ பெருத்தவனை	
வாயோ வசத்தியனை	நிலைபேரம்
ஆதார மறவனை	
ஆசாரம் விட்டவனை	
யாபாசமுறவனை	யறுபாளோ
டாளுறு தத்துவனை	
யாகாத குத்திரனை	
யாளாக நற்கருனை	புரிவாயே
வேதாளமுட்ட வெழு	
பாதாளமுட்ட வெழு	
மேலோகமுட்ட வொரு	நிரையாக
வேதாநிறுத்து படை	
ஞாமாகவிட்ட கையில்	
வேலாயுதப் ப்ரபுட	மறைதேமம்
நாதா சிவப்பொழுது	
பாதா பொருப்பிலுறை	
ஞாநு நடத்து மொரு	மயிலவீரா
நாராயணம் கரிய	
காரோணருக் கினிய	
நாகாபுரிக்கு ளமர்	முருகோனே.

ச. தானநதனத்ததன தானந்தனத்ததன
தானநதனத்ததன — தனதான.

ஆகச்சிறுகுடம்பை மீதிற்குடியிருந்த	
வார்புட்குலயிருந்த	வியலபா
மாவிக்குடலிருந்த நேசததையுமறிந்த	
மாகத்தினவிரும்பி	யலைவேடு
மாகப்புயல்பொழிந்த நீரிர் பயிர் தழைந்த	
வாழிற்கருணைதந்து	துயாதிரா

மாறிப்பிறவியென்ற வேலைப்புணைகிர்ந்த
 வாசக்கமலமென்ற வடிதராய்
 மோகக்குறமடந்தைமாரிற் களபகொங்கை
 மோதப்புளகரும்பு புயவீரா
 மோனத்துடனிருந்து ஞானக்கலைவிரும்பி
 மூவாக்கருள்புரிந்த குமரேசா
 நாகக்குலமெழுநது பாயக்கதலிசம்பு
 நாவறகனிகிழிந்த ரசமோடி
 நாடிபுகழநிறைந்த சாலித்திரள்விளைந்த
 நாகைப்பதியிலவந்த முருகோனே.

டு. தானதனதானதான தானதனதானதான
 தானதனதானதான—தனதான.

காமுகத்தோடுசோனது போமுகத்தோடுபாய்ந்து
 காதுமட்டோடிநீண்ட விழியாலே
 காமுகாக்காசைதூண்டி யாடக்கூலிவேண்டு
 காரியததாலும் வாஞ்சை மிகவாகி
 ஓசருட்பாகியீந்து பூண்முலைக்கோடுதோய்ந்து
 வேலையிற்போகம நீந்த வனுராகம்
 மேலிளைத்தோகைதோன்ற ஏறவிட்டேணிவாங்கும்
 வேசையாக்காசைபூண்டு மெலிவேனோ
 சூருடற்பாதிநின்று பாதியைத்தோகைநீண்ட
 சூழகொடிப்பாதியாண்ட வடிவேலா
 சோலைமுத்தேசுபாங்கனே மலைப்பாவையீன்ற
 தூயபொற ரோள்முனஞ்ஞென்கு பெறுசேயா
 நாரணித்தேவிகாய்ந்த வேளையெப்போதும்வாய்ந்த
 நான மறைத்தேகாகாஞ்சி புரிவாசா
 நாதாசொற்பாலா வாய்ந்த பாடலைக்கூறுசேந்த
 ஞைகமெப்போதும் வாழ்ந்த முருகோனே.

சு. தன்னதன்தானதன,
தன்னதனதானதன
தன்னதனதானதன—தனதான.

அடிமோனை முறறெதுகை
தொடைபாவி கற்பமிசை
யசைசீரெழுத்துமுறை முறையோடே

யமுதான சொற்கவையு
மதிலேபொருட்கவையு
மழகானபத்துமுறை வெளிற்றே

வடிவாயிலக்கணமு
மிகவேபழக்க வயி
ரமுமேயடித்தகா மெனவேதான

மழைமாரியொப்பவெரு
தமிழ்மாரியைப்பொழியு
வரமேதரக் கருணை புரிவாயே

முடியேரகத்தினொடு
தலமாறிடதனும்வட
மொழியாரணத் தருண கிரிநாதா

முதுபாவினத்துமுன
தடியாருளத்துமுழு
முதலாகமத்துமுறை வணிகேசா

விடுவானமுகட்டையள
விடுகோபுரச் சிகர
முயராலயத்தி லுறை வடிவேலா

உமையாள்வயிற்றில்முழு
மணியேதமிழ்ப்புகழு
முரகாபுரிக் கதிப முருகோனே.

எ. தன்ன தானை தன்ன தானை
தன்ன தானை தன்ன தானை
தன்ன தானை தன்ன தானை—தனதான.

அருமைதந்தருள் பெருமைதந்தருள்
புலமைதந்தருள் நிலமைதந்தரு
ளமுகுதந்தருள் குழவிதந்தரு ளதல்லாதே
யறிவுதந்தருள் பொறுமைதந்தரு
ளிளமைதந்தருள் வளமைதந்தரு
ளரசுதந்தருள் தவசுதந்தரு ளனுசூலா
ஒருமைதந்தருள் மகிமைதந்தரு
ளிநுபுயங்களி லகிலவரைந்தவ
ருறவுதந்தரு ளுணர்வுதந்தரு ளெனவேதா
னுரைசெயுநதொறு மினியதொண்டர்க
ளகமகிழ்நதிட முகமலர்நதிட
வுதவுமுனசெயல விதரணங்களை யறியேனே
தருமசுந்தர வருணபங்கய
வதனமண்டல மிலகுருண்டல
தருவெனுநதொடையொடுகடம்பணி யிருதோளா
சமரபுங்கவ விசயசம்நிரம
வமராதனசிறை விநிமசஞ்சல
சரவணநதிகழ கருணையங்கட லெனுமவீரா
செருமுகந்தொறு மசுரர்தன்களை
மடியவென்றவ விமையவம்பிகை
சிவனிடம்பெறு கௌரிசுந்தரி தருபாலா
சிகரையம்பதி தணிகையம்பதி
மயிலையம்பதி சதிரையம்பதி
திருவிளங்கிய வுரையம்பதி முருகோனே.

அ. தன்ன தன தான தன
தன்ன தன தான தன
தன்ன தன தான தன—தனதான.

கடலிற்கவிழத்த கலம்

விழலுக்கிறதத புனல

கமரிநகவிழத்தூவிடு

பாலாகும

கனவிறசுதித்த சுகம்

நதியிற்கரைத்த புளி

கவியிற்புதைத்த பொரு

ளறநீடு

மடலிக்கெறித்த நில

விலவைக்குறித்த கிளி

யழலிற்குகிரகிரண

மெனவேதா

னறிவைக்கழித்த திருகைப்

பதரைப்படைத்தது மெலி

யவலக்கருத்தடையும

வகைகாரணேன்

விடலைத்திருக்குமர

வசரப்படைத்தலைவர்

விபுதாககுலத்தரென

வுருமாறி

வெளியிறபுறப்படுவா

விழியைச சிமிட்டுகிற

விரயக்குறிப்பிடுதென

வுணாவாகி

யுடலைப்பிளக்க வவா

சூடலைச்சரித்தவர்க

ளுயிரைப்பறித்தது வரு

சுகிாவேலா

வுமைபெற்றெடுத்த சர

வணசிற்குணப் ப்ரபுட

வுரைத்தலத்திலவரு

முருகோனே.

சு. தானதனதானதான தானதனதனதனதன
தானதனதானதன—தனதான.

வாசமலாருட்டுவாராகள் வாள்வீழிமைதிட்டுவார்கள்
மாபின முலைகாட்டுவாராக ளதனாலே
வாலிபரைவாட்டுவாராகள் வேளகலகமட்டுவாராக
வாசனிகள் கூட்டுவாராக ளணிவாராக
ளாசையிதழட்டுவாராகள் வாளுகிறைநாட்டுவார்க
ளானகுரனீட்டுவாராக ளொருகோடி
யாகநிதியீட்டுவாராகள் பரவமிசூததிமாராக
ளாசையறநீக்கியேயு னருள்தாராய
ாசாகுருமூர்திநாதா வாணுலகோர்போற்றுபாதா
வேழுலகும்வாழ்த்துநீதா மயிலேறி
யேயுதவுகாக்கியாளா நாலுமறையேத்துசேயா
வேதமுறுமாற்றலார்க ளதிசூரா
நாசமறவீழ்த்துவேலா மாலவரையை மீததவேலா
நாகரி கம்வாய்ததவேலா வழிவேலா
ளானநிலேதோற்றுமவேலா தேவர்சிறைமீட்டவேலா
நாகைவருகாததிசேயா முருகோனே.

சு. தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன—தனதான.

அறப்பாலேமேயுதவு
பொருட்பாலேயேயுதவி
யருட்பாலிலேமனது ளுழையாம
லருடபார்வைவேணுமது
சுருக்காணிபோலு மவை
யருக்காணியாகுமது தசவேணு

மறுப்பாடிவாததமிழி

மூரைததாலுமோ வதனை

வளர்ப்பார்களாருமில்

யதனாலே

மடிப்பாருதே கரும

மினித்தேவரீரைவிட

வகைக்காரராரொருவா

பரமநீயே

குறிப்பாவையார்மனது

கயப்பாவையாமனது

குறிப்பாகநாடு குரு

பரசேவற

கொடிக்காரனேகனக

முடிக்காரனேவிபுதர்

குறிக்காரனேயசுரர்

குலகாவா

கறுப்பானமால்மருக

சிவப்பானமேனியினில்

வெளுப்பானநீறுபுனை

கதிாவேலா

கழைக்காடுமேகதலி

வனைக்காடுமேமருவு

கடைக்கானல்வேலிவரு

முருகோனே.

கக. தானந்தனத்தன தானந்தனத்தன

தானந்தனத்தன—தனதான.

வினாநவாழ்க்கையதி லேபூறுமூத்தையது

வேணுநாற்றமதி

லுயிர்தானே

விசாதகாற்றுநிலை காணாதவாழ்க்கையினின்

மேவாததொற்றமவை

யறியேனே

சோணாடுகாக்கவரு காவேரியாற்றினிடை

தோயாதமாச்சுளென

வதிபாவி

சோராமல்வாய்த்தமயின் மீதேறுகாக்கியொடு

தோராதமோகுகெதி

தரவேணும்

சேனாடாபோற்றிசெய்து வாயுரவாமுத்தநல
தேவாமுதூட்டினவன மருகோனே
சேயா பராக்கிரம விசாகா வைவேற்குமர
தேரேறுபாறகரனை நிகாதேவா
நீனாகமாத்தியலை மாறாததீர்த்தநதி
நீடாழிதோற்று மதி யிவைகுடி
நேராகவேற்றிலவரு காரோணமூர்த்தியிடம
நீலாயதாக்கி தரு முருகோனே.

கஉ. தனத்தந்தன தன தன தன தன
தன தததநதன தன தன தன தன
தன ததத்தநதன தன தன தன தன — தன தான.

அருமபசும்பொனசும்பு தசும்பொன *
வளாநதெழுநது குவிநதுநெருங்கு மு
னசும்புசெமபொனவடங்கொள்புனைநதெதி நிலைபாகி
யலங்கிரதங்கிருவம்புளங்களு
மிருநதகநதசுகநத கதம்பமு
மணிரதிணங்குசுணங்குபொருநதிய குறமாறா
குருமபைவென்ற தனங்களழுந்திய
தடம்புயமபணிரெணமெவிளங்கு ம
குடம்புனைநத சிறநதெறிபுண்டர முகமாறுவ
குளிராதகண்பணிரெணமெவிளங்கிய
சிலம்புதண்டை சதங்கையுடன் குமு
குமென்றகொநதாவிநத பதங்களு மறிவேனே
சுருமபனந்தமெதிராது புறஞ்செல
வடந்தடாநது நடநதுநெருங்குழை
தொடாநதுநின்று திரும்பியருங்குமிழ் மிசையோடி
தலங்குவம்புருவங்க ளெதிர்த் தமு
துடனபொருந்தி விடங்குள்பயின்றெதிர
சுழன்றுருண்டிசுவநதுகுடங்கையில் நெடிதாக்க

கருமபெனுஞ்சிலையம்புகளைநதையு
முனிநதரனகையில வநதுகுரங்க வி
கடம்புரிநது புரங்களடங்கலு மெரியாலே,
கலங்கவென றுலகங்கடழைந்திட
விரங்குமனபு சுரந்துபொழிந்திடு
கருநதடங்கணமடந்தை தருந்திரு முருகோனே.

கரு. தானநதனத்ததன தானநதனத்ததன
தானநதனத்ததன—தனதான.

மாதாபிதாவினுட னுசானுமந் துணைவா
மாமானுமந் பரம சிவனாகி
வாமுவானுமந் விபுதாகோமானுமந் கரிய
மாயோனுமந் யுதவு கொடையாலே

தாதாவும்ந் மலர்விதாதாவும்ந் வினைகள்
சாவானுமந் யுடலி லுயிர்போலே
சாவானுமந்மருவி யாளவானுமந் யுனது
தாளாணமைதானறிய வெளிதாமோ

ஆதாரபூதசதுர வேதா விநோத கரு
ஞாதாரதேவாடர குருநாதா
வாசானுமாகமறை வாசாம கோசர நி
ராகாரகீரனமுது சமிழேறு

காதாவிராலிமலை வேலா வலாரி புப
காரா முராரிதிரு மருகோனே
காலாயுதாசமர கோலாகலாவிமல
காரோணநாதாதரு முருகோனே.

உசு. தனதனத்தத்த தானன தன
தனதனத்தத்த தானன தன
தனதனத்தத்த தானனதன — தனதான.

மாதவிடாயைத் தந்ததா லரை

மீதினிலேகுத துண்டவாயதனை

வாசனையோ னூக்கநதமாகிய

குழியாகி

மாபுரையோடிச் செம்புனைய மறை

நீளசலதாரைக் குமபியானதை

மானடியே யொப்பென்ற பாதக

மொழிவேனோ

மோதிய மாரபிற பந்துநோ பரு

வானதையானைக் கெழமப்புபோலவு

மூடியபூனைக் கண்களானதை *

யயிலபோலு

மூரலையே முததென்று வாயினி

ஊழலையே கற்கண்டு போலவு

மோகவிடாயைக் கொண்டதிவினை

யகலாதோ

நாதவிநோதப் பணடிதா குற

மாதுதெய்வானைக் கிண்கிதா சிவ

ஞானசொருபச் சுந்தரா மலைக்

கிழவோனே

நானமறைதிக் கந்தனே யுமை

யாளனுக்கலக் கந்தனே யுனை

நாடியபேருக் கன்பனே

யறுமுகவோனே

ஆதவன்வாயிற் றந்தமே விழ

மோதியகோபத் தெமபிரா னடி

யாவினைபூனைப் பஞ்சுபோல்

முடுகியதேவா

யாரணிகாமத் தமபிகாபதி

காலனையே யுத்தண்டமா யடு

வாதிபுராணத் தம்பிரானருள்

முருகோனே.

யதி. தானநதனத்ததன தானநதனத்ததன
தானநதனத்ததன—தனதான.

புறபுதப பாழுடலெடுத தெடுத தாவதென
புததானைப பேனெனவு மெலிவேனோ
பொறபெழுத்தாறுநித முசுசரிப்பார்க ளிரு
பொறபதத்தூளியுடல் புனைவேனோ
அறபணாபபாடி யவாபக்கலிற் போயலைய
வததனைக்காளல வென்னிடா தீரா
யககிரமககாலனுட னுததரிப்பார்க ளவ
ரசசமப்போதகல வருவாயே
கறபகக்காவிபுதர் சோர்க்கம்விட் டோடவிடு
கைசுசிலைசுசுமுடுகு கதிர்வேலா
கடசெவிப்பூணழக ரட்டதிக்காடையினா
கைததலசுசுலதரர் சிவயோக
ருறபலககோலவிதி யற்புதத்தேவி யமு
தொததகறபூரமொழி யுமைபாக
ருசசிதப்பீடமுறு சித்திரத்தேரிலவரு
முததமத தியாகர்தரு முருகோனே.

யசு. தனதனத்தத்த தானன தன
தனதனத்தத்த தானன தன
தனதனத்தத்த தானனதன—தனதான.

மொழிகள்கிணுங்கிப் பேசுவார் புழு
கொழுக நிரமப்ப பூசுவா மயிா
முழியை யடங்கக் கோதுவார் மலர்மலை
முருகுகொழுந்தைச சூடுவார் மிட
நிசையை முழங்கிப்பாடுவார் பகல்
முழுது முடம்பைப பேணுவா நினைஞர்களமீதே

விதிமிணை யமபைப் போடுவா ரிரு
 முலைகள் குலுங்கக் கூடுவாரா நிதி
 மிகவும விருமபித தேடுவார் கணி   கையாமித்த
 விரகமெனும் பித்தேறியே விழு
 நரகி லமுநதிப் போயவிடா வகை
 விரைசெய்சதங்கைப் பாத தாமரை   தரவேனும
 உழுதியுடம்பிற் கூனும் நீடிய
 சுரமுமடங்கிப் போகவே பொடி
 யணையும்ருந்திற றீரவே யருள   புரிபோதல்
 வழுவுசமணகெட் டோடவே
 கழுவிவூடன்பட் டோறவே யவர்
 மரபுநடுங்கச் சீறு தேசிக   வடிவேரேனே
 அழிவில்குரங்கைச் சேனையா யெதிரா
 நிறுவி யிலங்கைப் பாவிராவண
 னவனைமழுங்கிச் சாடினோன் மகிழ   மருகோனே
 அரியகடமபைப் பூணுமாபக
 குருபரசெந்திற் றேவநாயக
 வழக விடங்கத் தியாகனா தரு   முருகோனே.

கள். தானதானன தானனதனை
 தானதானன தானனதனை
 தானதானன தானனதனை — துனதான.

ஆகிராள்வினை திராதோ மிடி
 திரநாளிமை வாராதோ வறி
 யாமையா மதி போகாதோ   மதாரிதமாக
 வாசுபாடுவ தோராதோ மொழி
 வாய்மைகாதினி லேராதோ உடி
 யார்கள்போ லெனை நாடாதோ   திருவுளமேதோ

தீதிலாநெறி சேராதோ வெஃரு காலனாபடை தோராதே படி சேதியானது பாராதோ வடி	வழகான
சோவைதானினி நேராதோ சிவ ஞானபோதனை தாராதோ வடி சேரவேருள் கூராதோ செய	லறியேனே
புதசேனைகள் கோடாகோடிகள் தானைகாவல மோடாமோடிகள் போதவே புடை சூழசேனாபதி	யெனும்வீரா
பூரணாகும ரேசா கேகய வாகனாகுற மாணர் மோகன பூஷணாகுல தேவாதேவர்கள்	பெருமானே
காதியேபுர மாறாய நீநெழ வீசுமூரலினாலே போராபுரி காரணதியா காயாரோகணர்	தருபாலா
காமனார்படைவீடே நோபொழில மாடமா ளினை தானே சூழவுறு கானலவேலியினவாழ்வே யேரக	முருகோனே.

கடி. தனதானதானதன
தனதானதானதன
தனதானதானதன — தனதான.

மகராஜராவர் தன பதிராஜராவா சிலை மதராஜராவா	புவிமுழுதாள்
மனாராஜராவா கன தாராராஜராவர் தமிழ் வலராஜராவர்சமர்	பெறவேகா

முகராஜராவர் மத கிரிராஜராவா மறை ³ முனிராஜராவ	ருரைபிசகாத
மொழிராஜராவ நிரு விழிராஜ பார்வையிலுன முதுராஜபார்வை பெறி	னரிதாமோ
நகராஜனா மருக புராசகோப திரு நடராஜனா கனக	சபைராஜர்
நதிராஜவேணியினர் தவராஜனே தவள நரராஜசீயமுளரி	யினராஜா
செகராஜசாவி சுக மகராஜராஜா தச ரதராஜாநீளகமல	முனிராஜா
தினராஜ பானுவொடு பணிராஜா பூசைபுரி சிவராஜதானி வரு	முருகோனே,

கக, தனதனதததத தனதனதத்தத்
தனதனதததத தனதனதத்தத்
தனதனதததத தனதனதததத்—தனதான,

தோற்றசைமுனை யிரததமெலா மொரு
காததிரமான துருத்தியிலே வரு
சூததிரதாரி மெனப்புகுவாய் புகு மியல்பாலே
சூடசுமமாக வசைத்திடுவாய வெகு
மூசசையுலாவி வரசசொலுவாய் யினிர
தோற்றமுமாகி யொடுக்கமு மாருவை யதலலாதே

யாததுமம வேறு பிரித்திடுவாய்தில்
 வேறுமைபோல வெள்ளித்திடுவாய் பிண
 வாககையநாற வெடுத்தெறிவாய்து தொழிலாக
 வாககினகோலி நடத்திடுவாய் புழு
 வேட்டுவனாடி யெடுத்ததுபோல விண
 யாறபிறவாதுசு துட்டயவீ டினி யருளவாயே
 ஈறறினிலேறு சிவப்பெருமா ளறு
 சாததிரநாலு மறைப்பெருமாள் மழு
 வேற்றிடுகுல தரப்பெருமா ளழ குடனாடு
 மேற்கயிலாய வரைப்பெருமாள் வீணா
 யாததியினீழ விடப்பெருமா ளுல
 கேத்தியதேவா துரைப்பெருமாள் பகிரதிவீறு
 கீற்றுநிலாமகு டப்பெருமாள் திரு
 நீற்றொளிவீசு துதறப்பெருமாள் தமிழ்
 கேட்டருள்கூரும் வகைப்பெருமாள் புர மதனாலே
 கோத்திகொள்முரல விழிப்பெருமா ளிரு
 நாறறிசையாடை யுடைப்பெருமா ளுயா
 கேத்திரராஜ புரப்பெருமா ளருள முருகேனே.

௦ ய. தனதத தனதத் தனதத தனதத்
 தனதத தனதத் தனதத தனதத்
 தனதத தனதத தனதத தனதத்—தனதான.

பொறுமைத்திறமற் றறமற்றருளற னுணர்வைச
 செலியிற பறியப்புகவிட டறிவுக்
 கிடமற றிருளிற புகுவேனே
 புடவிக் குடிமைக் கடிமைப படுமைக்
 கடமைக கடிபட முழலத தலையிற்
 பொறியெப்படியப படி கட்டளையிட டிடலாலே

பிறவிக்கடலிற புணையையததையிற
 சிலையையசரணிற றலகைக் கொளுவிப்
 பிடிபட டிடிபட் டியரபபணியத தடுமாறி
 பணியிற்றளாவற நிருமிப் பகாசொற
 குழறிக் கழறித் தடியிற நிரியப்
 பலனறறவனுக் கினிநற கதியையத தரவேனும

கறுவிச்சரசத துருவைச சமரிற்
 கழுக்குக்கிரயிட் டமரச்சுமுனைக்
 கடுகிக்கொடுமைச சிறைவிடடிசைபெற நிவ்வோனே
 கமலகதயனைக குடிலைப்பொருளுக
 குரைசெப்பென வபபொழுதிற குழறக்
 கடினத்தொடுகுட டியகைத்தலவிற பனவேனே

சிறுகட்கரடத திரிகட் டிவளக்
 கவளப்பவளத தவளசசிவனுக்
 கொருபுத்திரனுக் கருமைத துணைவோனே
 திகழ்பொறபழனிக கிரியிற றணிகைக்
 கிரியிறகதரைப் பதியிறபரவைத
 திரைசற றுரகைப் பதியிற குமரப் பெருமாளே.

உக. தானதனதான தானதனதான
 தானதனதான — தனதான.

சாணுனபண்டி தூராதகுமபி
 தானேவெதுமபு பசியாலே
 தாளண்மைகுன்றி வாளாவிருந்து
 தாதாவுமின்றி யலைவேனோ
 வாணுளமவிண்டு போளுலுடம்பை
 யாருசமெனபள பெறுதாயு
 மாணுமிநதிர மாளுலவிஞ்சை
 யாகாதுசெமபொ னடிதாராய்

தானுமென்பா நானுவிதங்க

டானேதெரிந்து

முறையோடே

சாலோகமிஞ்சி சாமீபமிஞ்சு

சாரூபமந்த

மருளவோனே

காணுதுகண்ட தேபோல்மகிழந்து

காலாலநடந்து

மொழி தூதா

காரோணாதந்த பாலாசிவந்த

காயாமெய்கண்ட

முருகோனே.

உஉ தததனததன தததன தத்தன தததன

தததனததன தததன+தததன தததன

தத்தனததன தததன தததன தததன—தனதான.

அஷ்டமததி லுறுஞ்சனி கேதுவும் ஐக்கினில்

வக்கரிசுது வருமபுத னாதப னெனறினில்

அததமிதத புகரொடுகூடினும் வெணசுட ரிருநாலாம்

அததலததில் மருவினும் ராஜன்மகிழந தொரு

பதகிடததி லுறையினும் நாலினில் வெமபணி

யச்சமுதற குசடுகூடினு மெனசெயவ ரவராலே

தொட்டசைப்ப தரிதரிதா நெனு மநதிர

முசசரிககி னிடாகெடு வேதனை வெம்பிணி

சொற்பனததைநிகாபடவோடி மறைநதடு மதல்லாதே

சொர்க்கமிகக பதவிகளோ வெதிர வந்திடு

மப்படிக்கு னருள்பெறவேணு மெனுமபடி [1வாய

சொற்புகழ்ச்சி பெருசுமிழபாடவிருமபியுன னருளகூ

மட்டுமொய்தத களபமும் நீபமும் வஞ்சியு

வெட்சியிக்க தொடையலும் வாகை கரந்தையு

முற்பயததி லணிகரு னாகர சுந்தர வடிவோனே

உச்சிரகதை மசபதியாகிய வீந்திர
 னிசசைவைத்த மணமருகா குற மங்னைதன
 வட்டமிட்ட குவிமுலைபாய உழுந்திய புயவீரா
 கட்டினிறகு மதாரி சேனைகள் வெமபரி
 கொட்டமிட்டு உருமச ரேசனை வென்றிடு
 கைத்தலத்தி லமரயி லாயுதபுங்கவ குடகோசா
 கற்பகத்தை யுதவிய தாதையர் சங்கரா
 நிர்த்தமிட்ட சபையினா நாகை விளங்கிய
 கட்டியப்பரமிாத கேடசுரா தந்தருள் முருகோனே.

உக. தானதன தானதன தானதனதானதன.
 தானதன தானதன—தனதான.

முருகுவண்டாட நறை விரிகடம்பாட வறு
 முகமலாந்தாட நகை நிலவாட
 மொழிகனிகதாட வருள் விழிகரந்தாட மணி
 முடியசைந்தாட வணி புனைதோளா
 வனாதிரண்டாட விடு குழைபுரண்டாட வரை
 வடமசைந்தாட வடி யீணையான
 மலாந்தரந்தாட வதி லணிசிலம்பாட வெரு
 மயிலவிரைந்தாட வெதிர் வரவேணும்
 கிரியிலங்காபுரியில நிருதர்சண்டாளருட
 சிரகபந்தாடு மரி மருகோனே
 சிவனிடம்பாதிபெறு கவுரிசந்தானகுல
 திலச்சங்கிராம சிவ குருநாதா
 அருணசிங்காரஜெய விரு தலங்காரபொரு
 மசுராசங்கார திற லபிராமா
 மமராகொண்டாடவரு விமலகங்காளரெனு
 மமரநந்திசா தரு முருகோனே.

உசு தான தானன தானன தன
தான தானன தானன தன
தான தானன தானன தன—தனதான.

பூவுடன்படும் நார்போலே நலப்
பாலுடனபடு நீர்போலே யணி
பூனுடனபடு நூலபோலே பதா மிகுசாவி

போலுடன்படு நோபோலே யழி
யாருடனபடு வேனோ நீயருள
போதமும்புரி வாயோ யாதென வறியேனே

யாவியொன றுடல் கோடி கோடி
யநேகமுண்டது தானேநீசெய்வ
தாடுலுன்கரம் நோவாதோ மல பரிபாக

மானசநதியும வாராதோ வினை
யோரிண டிணையாகாதோ வெனை
யாளவுநதிறம் போதாதோ வினி முடியாதோ

சேவலங்கொடி யானே யேரக
மாவின்னகுடியானே வானுள்
தேவாதமபெருமானே தேசிக வழிவோனே

சேயகர்த் சுவாமியான
படர சூடுகுமமாராபா ஞான வி
சேட டநதிரசொரூபா யாமனை தருபாலா

நாவிலங்கையில் வேலாலே யினி
தாய்வரைந்திடு போதா தேடிய
நாவலன றுகிபேசா லுமைய ன லவோதான

நானிலம்புகழ் சோனாடா புல
வோநெருங்கிய சேனாடாதிரு
நாகையம்பதி வாழ்வே மாமயில் முருகேனே.

௨௫. தானந்தனத்தன தானந்தைத்தன
தானந்தனத்தன — தனதான.

தலையீதிலொடுசேரு குவாவாலரோடெனது
தலையோடு வேமளவு மகலாதே
தயவோடு சேர்வனென மிகவாணைகூறியவர்
தமைமேவியே நிதினை வசமாக
வலைவீசியேபிறகு தலையோடு தீயிலீடும
மனிகூமை வேசியர்க னுறவாமோ
மயிலவாகன முடிவில்விடுகாலபாச முறில
மறைநாள நூலெனவு மருளபாராய
அலையாழியேழுமலா பொழிவாதியேழுமுடி
யசலாதி யேழு மணி முகிலேழு
தலமாதியேழு முயருலகாதி யேழுநிலை
யலையாமலாலம நுகா கனிவாயா
கலைமாதுகேள்வனிகர் சதாவேத ராஜமுனி
சனமானபுனை புரி யிருபாதா
கடலநாகைவாழ்வரு சிவகாமி பாகமுறு
கயிலாயநாதா தரு முருகோனே.

௨௬. தன்னதனதன்னதன
தன்னதனதன்னதன
தன்னதனதன்னதன — தனதான.

இளவட்டமாய் வயது
லொடலொட்டையாகி விழு
லெழிலகெட்டு மேனிமுதிர கிழமாங்
யெழுபுத்தி யோசனையு
மழுமட்டையாய் விழிக
ளெதிரிட்ட பேருருவ மறியாதே

தளாவட்டமா ய்றிவு

முழுநட்டமா யுணர்வு

சலவட்டமாய் மொழிகள்

தமொழி

தலைநட்டுவீழ் துயிலி

னெடுபட்டு நூலிழைகள்

தலைகெட்டதாமெனவு

மலைவேனோ

களபப பஹமணி

புளகப் படாமுலைகள்

கனமெததமாகியிடை

நலிவான

அழனத்தை வாராகுழையி

னெடுசெப்ப கோழிவரு

கருணைப்பிரதாபவிழி

மகமாயி

நளினத திவாணிரதி

சசினிதத மேபரவு

நடமிட்ட பாதவடி

வுடையாளம்

நவசித்திர ரூபமிரு

சிவசத்தி பாலமருவு

நடுவுத்தலைசா தரு

முருகோனே.

உள தானனதனை தானனதனை

தானனதனை—தனதான.

ஒருபொருளா யதி விருவகையா யதி

ஓருவமுமா யதி

லருவாகி

யுணர்வரிதா யதி லறிவுளதா யதி

ஹடல்பொரு ளாவி கொ

ரூபதேசா

குருவடிவா யெனை யடிமையதா யுள

குலதெய்வ மாயறு

முகமாயி

குருபரனாகிய கருணைமனோலய

குணவது பூதியை

யடைவேனோ

தருமதயாபர விபுதாஜைநாதர்.

சகலகுணகர

வுபகாரா,

சமரபுயாசல தீமாதிவாகர

சருவவியாபக

குருநாதா

அருமறைவேதனு மணிமுடிமாயனு

மடிமுடிதேடிய மகதேவ

ராகரவீசர சிவசிவ நானாகயி

லழகியனார் தரு

முருகோனே.

உஅ தத்தனத தனத்த தத்த

தத்தனத தனத்த தத்த

தத்தனத தனத்த தத்த—தனதான.

வட்டமிட டடி கனத்து

வெறபெனப் புடைத தெதாதது

மத்தகப் பொருபபையாதத

முலைமீதே

வசகிரப பதககமிட்டு

நித்திலக் கடுக்கனிடடு

வட்டமிட்ட சுட்டிகட்டி

யழகான

கட்டிலமெததை யிறப்பித்தது

மட்டறப் பொருட்பறித்து

கட்டுடிப் பரத்தையாகரு

மயலாகிக

கப்பலைக்கடற கவிழத்த

தொத்தவறப் னுககுமிகக

கட்டளைப் பிரசித்திமுத்தி

தரவேணும்

கொட்டமிட்ட சத்துருக்கள

கொக்கரித திரத்தசத்தி

கொப்பனிகக வெட்டியிட்ட

சமாவேலா

குக்குடககொடிப் பிரவுத்த

வறபுதக்குறத்தி செப்பு

கொச்சையிற பிரியத்தைவைத்த

மணவாளா

அட்டதிக் குடுதத காத்தா .

தககனைக கறுததமத்த

ரருக்கனைப் பலைத்தகாதது

மதவேளை

யககமிட்டெரிதத நித்தர்

வெற்பிடத திருககைபெற்ற

வததாசட்டை யப்பாபெற்ற

முருகோனே .

உக. தனனதனதானதன

தனனதனதானதன

தனனதனதானதன—தனதான.

ஆலைக்காமா விஜய

வாகைத்தர்மா வெனவு

தாரச்சோமா நிதியி

லளகேசா

வான்மைத்திரா வதிக

வாள்விறபோரார் சமரி

லாடறகுரா வெனவு

மறியாதே

ஓலைப்பாழா யெழுது

பாடறகேளாத முன

மோடிப்போய மூலையினிள்

மறைவாகும்

லோப்பாழா ழானருட

பேரைப்பாடாம லவ

ருரைப்பாடாம லரு

டரவேணு

மூலைப்போதா யுலகை

மூடச்சீராழி தனை

வானத்தேராளி மிசை

விடுமாயன

மாயப்போராக வெரு

பேடிக்காளகி யவன

வாசித்தேருரு மரி

மருகோனே

வேலைச் சூர்மாள் விளை
யாடிப்போர் வாணக்புனை
வேலப்பா தேவாசிறை விடும   நாதா
வேரிப்பூவா லமரா
புசிததாராதனைசெய
மேலைக் காரோணாதரு   முருகோனே.

உய   தானதானதானதான
தானதானதானதான
தானதானதானதான — தனதான.

காலமாலை நீரின்மூழ்கு
நானபான நேதிபூசை
காதல்கூட தியானமோன   மிசையான
காதை போதனுமாய
விடாதுபேசல கேளவியான
காமாகோயின மட்டுகுழ   லழகான

வாலபானு கோடிகோடி
யேகராசி ரூபமோடு
மாசிலாத பீடமீது   கொலுவாகி
வாழும்ராஜ தானியோக
நாகரீக பாதசேவை
மாறிலாது காணநாளு   மருளவாடைய

ஜலகால பானனா
கபாலசூல பாணிநாக
மாறுசோம னுரினமாலை   யணிலேணி
யாதிங்கி சோதிபேதி
டாகதேவா மூவரோது
மாசிலாத பாடலசூடு   மகரேசா

நாலுவேத நாதகீத

ராசைநாலு தூசர்சா

நாலுதொளு நாலுவாயு

முள்தானை

நாரிபாகா காலகாலா

நாகராஜா பூசையான

நாகநாத ஞாகுமார

முருகோனே

நக. தனதனதநத தனதனதந்த

தனதனதநத—தனதான.

இடிப்பாராபடலகொடு பிடிப்பாருறுபுலி

யெனப்பாயுமவித

மதனூலே

யினாதேசனுடலபர தவித்தேனரகர

வினித்தா னிதுபட

முடியாதே

மிடிப்பாதகவிரு ளறுததே யிரணிய

விளக்காகிய வொளி

பெற்றேந்தான

விருப்பாயகமகிழ மலாததாமனையெனும

விழிப்பாராவையி னருள

புரிவாயே

கொழக்கேநிகரிடை தனததாலயாவுறு

குறக்கோகில மயில

மனவாளா

கொழச்சேவலையுள் சமாததா வசராகள

குழக்கே மறவியை

நிகாவேலா

அடிக்காயிரநிதி பழக்காகதவியு

மருட்பாவலாதமிழ் புனை

தேக

ரமுறபோல்விரிசடை முடித்தோ ருரகையி

லகத்தீசுரா தரு

முருகோனே

நஉ. தானதனதானதன தானதனதானதன

தானதனதானதன—தனதான.

ஐந்தொழிலநிறதுபுரி யைங்கடவுடங்கனிலை

யஞ்சுவகை மந்திரமு

மறியேனே

யைம்பொழுதுநின்றநிலை யைங்குரவனென்பதிலே
 யைந்திணைகடந்த நிலை மகிழ்ச்சித்
 மைந்தையும்நிறத்திலே யைந்தறிவுவந்ததிலே
 யைம்புலனை வென்றதிலே யதனாலே
 யைங்குணையொழிந்ததிலே யைந்தூர்திசுண்டதிலே
 யைம்பதமு முயந்திட நின்றன தாரா
 யந்தரிதூரந்தரி புரந்தரிநிரந்தரி
 யரம்பையா வணங்கவரு மிருதாளி
 யம்பிகைசுமங்கலி யிளம்பிடிபசங்கொடி
 பருந்தவடிகுந்த வுமை தருபாலா
 சுந்தரரிணடுவிசை சுந்தாவிடுகின்ற விதை
 துமபையணி செஞ்சுழிநா முனிவோகன
 தொண்டாகருமிந்திரு மண்டருவணங்கவரு
 சுந்தரவிடங்காதரு முருகோனே.

நக. இந்தப் பாடலுள்ள ஏடு செவ்வையாக விளங்க
 காதிருப்பதால் இது பிரசுரிக்காது விடப்பட்டது

நசு தனதன்னதானதான
 தனதன்னதானதான
 தனதன்னதானதான—தனதான

அடியைத்தாரா யெனது
 மிடியைப்பாராய் துயர
 மதினைத்தீராய் பொதிய முனிநேரா
 யறிவைத்தாரா டடிய
 ரருகிற்சேராய் மனதி
 லருளைக்கூராய் மயிலின மிசைவாரா
 யடிமைப்பேறு யுருகு
 குடிமைத்தாராய் வினையென
 விழியிறசேராய் விதிய னிடைபூறுய

வயதுக்கீற்ற யுனது

குழலைக்கூறாய் மருவும்

வகையககூறாய் பிறவி

தனைமாறாய்,

படியிறறேவே யமரர்

குழுவிறகோவே விரைசெய்

பதுமப்பூவேயருண கிரி

நாதா

பகாநறபாவே விபுத

ருலகிறகாவே யடியா

பரிவுக்காயே முகிலி

னினமான

வுடலககாரோணா பணி

சுடலககாரோணா ரரு,

ருத்திககாரோணர் வளா

கயிலாய

ருதயக்காரோணா திரு

நடனக்காரோணா தமிழி

முரகைக்காரோணா தரு

முருகோனே.

நடு தனத்தனதனதனத்தனதன

தனத்தனதன—தனதான்.

மததளமோடொரு சூத்தரலோழகுறை

மட்டறவே யுனாசெய

வதுபோல

வக்கிரமானகுறை செப்பிடிவேதெனவும்

வககணைபாடு செய

வாகள்மீதே

உததமமானதமிழ்மெத்தனைபாடினாலெ

னுட்டயவா யருமை

யறியாக

ளொப்புரவாகமன தற்புதமாகவினி

யுச்சிதமாக வரு

டரவேணும்

முததையனே புலவ ருக்கரசேமதூர

முததமிழே சுலையின்

மிகுதேனே

முப்பழமே யமிர்ந்த சர்க்கரையே கனக

முப்புரிநூ ல்ணியுமணி

மார்பா

வித்தக்ஞாவிமலர் முக்கணஞா தவள

வெறபரனா ருரகையினில

வாசா

மிகமகேசரொரு கைத்திரிருலொனு

விசகவநாதா தரு

முருகோனே

நன். தத்ததன தத்ததன

தத்ததன தத்ததன

தத்ததன தத்ததன—தனதான.

இருகையே கூப்ப விழி

யிணைகளே நோக்க வுன

திசைகளே கேட்க விரு

செவிவாயுன

ண்யலபு பாராட்டு தமிழி

முதனையே வாழத்த மகி

ழிதயமே தீரக்க முட

னினைவாக

வருமையா நீறறை நுத

லிலகவே சாததி யபி

னறுமுகா போற்றி யென

முடிதாழ

வழஞ்சோ காராதிகையின

விரதமே நோற்க மயி

லதனிலே காட்சி தர

வரவேணும்

விருதுபாராட் டசுரா

மடியவேநீட் டலகை

மிசையதோற றசைக

ணிணையோ

மிடறுதான வீக்கமுற

வதனையே சாபபிடவு

மிகவுமே யேப்பமிடு

வடிவேலா

மருவுசே ணாட்டிலுறை

சிறையெலா மீட்டுவிடு

வணிகாசோ நாட்டிலவரு

குமநேசா

மதுரைமீ னாக்ஷி யுமை
கவுரிகாமாக்ஷி யென
வருவிசா லாக்ஷிதரு முருகோனே

௩௭ தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த—தனதான
வேரிமலாகுடடி வாளவிழியைத்தீட்டி
வீணியிசை கூட்டி யிசைபாடி
வேளவிருதுநாடடி தூலிடையவாடடி
மேருமுலை காடடி விழியாலே
மாரனொடுபாடடி யாகமலாமூடடி
வாலிபரை வாட்டி யிதழ்கோதி
வாயமுதமூட்டி மேலுமரிதியீட்டி
மாதாவினை யாடடிவ மெலிவேனோ
மேருநிகரேற்றா பூசுமுழுதீற்றா
வேளைமுனி தீற்றா மதிபாதி
மேவுமொருகீற்ற ராடுமொருகூததா
வீசுதிறை யாற்றா மகதேவா
நாரியுமைவாயத்த பாகாமதி தேயத்த
நாதாகுட மூக்கா தருபாலா
நானைவரு காரத்தி கேயபர மேட்டி
நாவலாகள போற்று முருகோனே

௩௮ தானத்தன தானனதானன
தானத்தன தானனதானன
தானத்தன தானனதானன—தனதான
மிடியி லமுதபபடுமோ வனுதின
மனதுகலங்கப் படுமோ வெழுதிய
விதயிலடங்கப் படுமோ பலபல பிணியாகும்

வினையி லொடுங்கப் படுமோ மருவலா
 பகையிலநடுங்கப் படுமோ கணிகையா
 விதியிலடங்கப் படுமோ கயவாக ளீடமுநாடி

படியிலிறங்கப் படுமோ சூடிமையில
 மடிமைபொருந்தப் படுமோ வயிறெறி
 பசியிலவருந்தப் படுமோ முடிவினி லெமனாதா

படையினொறுங்கப் படுமோ சுடலை
 ளிடையிலவெதுமப்ப படுமோ நாகுறு
 படியிலிறங்கப் படுமோ வினி யருள புரிவாயே

முடியணிகங்கைப் பெருமாள் பரசுழை
 துடியணிசெங்கைப் பெருமா ளழகிப்
 முகமலாவிந்தப் பெருமா ளரிடனை தனி லெமவி

மதலொரெனுஞ்சொற் பெருமா ளிகைபெறு
 உடனடியங்கப் பெருமா ள சதுமறை
 முடுகுதுரங்கப் பெருமா ளயனமறை பவாதேடு

மடிவினைநடுதப் பெருமா ளுதவிய
 கொடையினவசந்தப் பெருமா ளிதழியை
 மணியுமலங்கற பெருமா ளுடலினி லொருபாதி

யருந்நமடநதைப் பெருமா ளமதனனை
 வதைசெய்மடங்கற பெருமா ள வலியொடு
 மடக்கலிடங்கப் பெருமா ளுதவிய முருகோனை.

தனததத் தானதன
 தனததத் தானதன
 தனததத் தானதன—தனதான.

கடுவைப்போலே கரு
 வினையைப்போலே யலை
 கடலைப்போலே மத னமராம

கணையைப்போலே யொரு	
பிணையைப்போலே பிறழ	
கயலைப்போலே குயி	லமர்மாவின்
வகைப்போலே பொரு	
மயிலைப்போலே மயல்	
வலையைப்போலே மது	கரல்
மலரைப்போலே யிரு	
நயனத்தார்மே லதிக	
மயலுக்காளாகி நித	மெலிலே னு
பழயிறழேவே யுப	
நிடதக்காவே வளர்	
பழனிக்கோவே யசு	ரமைமா
படையிறஞரா வணி	
களபத்தாரா வொளிர்	
பவளத்தேகா திரு	மயிலவர்
வொழியத்தானே சிலை	
முதுகக்கோணு னெலி	
யுதவிசசீரே பெறு	மரிதேநி
முரிமைத்தாரார பணி	
யிதழித்தோளா மெனு	
முரகைக்கா ரோணா தரு	முருகோனே.

சுரு. தன்னதானதானுன தன்னதானதானுன
தன்னதானதானுன—தன்தான.

அனபததாருனபுலி யெங்குப்போனா லு மினி	
யண்டதானேது நிழ	லரிதாரு
மனபறறார்தேடுகிற சம்பத்தா வேதுபல	
சுநதிப்பாழோ வடவிநி	னிழலாரு

மினபததாலோபியர்கள் பிறபறஹேமனதி
 லெனபறதேதா னெழிய வருளகூவா
 யிந்தப்பா டாரறிவா கந்தப்பாநீ யறிவை
 யெனகரத்தாவே சரண மலா தாராய
 பொனகொததானீடிதழி மெனபொறறோள்மேலணி
 புயங் கப்பூ னுபரணா சிவஞான
 புஞ்சததார்மாதவாகள நெஞ்சததாரா ரமராதொழு
 புங்கததாரா காரணவு கயிலாயா
 வனபுறதேலாடமுறு கண்பட்டே மாரனுடல
 மணபட்டேபோக முனி மகதேவா
 மஞ்சைப்போலேகரிய கண்டததாரஞ்ஞுலமுள
 வண்கைககா ரோணா'தரு முருகோனே.

சுக. தானதன தானதன
 தானதன தானதன
 தானதன தானதன — தனதான.

வேதநெறி கோடாமல்
 ஈயையிருண் மூடாமல்
 வேறழக னூடாமல் லறிவீன
 வேடரொடு கூடாமல்
 யோகநிலை வீடாமல்
 வீணரகி லோடாமல் லெம தூதா
 மோதுபடை சாடாமல்
 லாணவமு நீடாமல்
 மூடர்மிசை பாடாமல் மடவாக்கள்
 மோகவலை போடாமல்
 லீலைவினை யாடாமல்
 மூதறிவு வாடாமல் லருள்கூர்வாய்

யாதியிம கேதாரம்

வேதகிரி மாபூர

மாடுதுறை மாகாள

மயிலாடி

யாலவன மாநா நள

ளாறுகட லூகாசி

யாளமதுரை சீரகாழி

புகலூரில்

நாதருயா வேளூரா

சோணகிர், தேவூர்

நாடுதிரு வாயமூர்

கயிலாயா

நாகைவரு காரோணா

பாலாமயின மீதேறு

நாகரிகனே வாகை

முருகோனே.

சுஉ. தனத்தனதன தனத்தனதன

தனத்தனதன—தனதான

இரவியொளிகிழ மகுடநிரைகளு

மிலகுவதனமும

வெகுதோளு

மினியமதுரித மொழியுதுதலினி

யெழுதுதிலகமு

மளிவாயு

மரையிலரவட மபயவரதமு

மலருபரிபுர

மிருதாளு

மடியனமனதினில மருவியனுதின

மரசுபுரியவு

மருளவாயே

தருமகுணதர குமரகுருபர

சதுரஜெயதர

குருநாதா

சமரவிதரண திமிரதினகர

சகலகலைவல

வபிராமர

வுரக்கணபண கிரணமணிமுடி

புடையநடமிசு

மயிலவீரா

வுத்தியசுராகள மடியவயிலவிடு

முரணை மருவிய

முருகோனே.

சூகி , தன தன தன தன
தன தன தன தன
தன தன தன தன — தன தான .

மடையனை நெருடனை
மருளனை யிருளனை
மடியனை மிடியனை மடவாராமேல்
மயலனை நயவனை
வறியனை வெறியனை
மசகனை யெளியனை பறிவின்

விடையனை முகடனை
விழலனை யவலனை
விகடனை யகடனை வசைபேசும
விரகனை வீனையனை
முறடனை யகுணனை
விதனை மலரடி மிசைசேராபு

தடகிட கணகிட
தககாத கிற்கிகிட
தகதக திகுதிசு திவித்தாத
தகனக செகணக
திரிகிட திமிகிட
தணதண தணவென 7 — ம 7 0

வடகயி லயிலர
னுரகையி லமலனை
மருவியி டதுபுற மகலாத
மடமயில் நிலமௌ
கலைமகள பரவிய
மலைமக ஞ்ரவிய முருகோனே.

சச தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன—தனதான.

மூசகப்போய் நாலுவிரல் போக்குப்போய் நாலுபய
மூக்கிற்போ யேறி மறுபடியீளும்
மூசகப்போகாதபடி காக்கப்போகாது வெகு
மூச்சைப்போயோடி லரை வயதாகி
யாசசுக்காணவியது போச்சுச்சீநாறு பிண
மாட்டுக்கேகூறும் விலை கிடையாத
வாழககைப்பாழ்ப்போதுமினி வீட்டைததாலீலை விளை
யாட்டைப்பாராமல் மயில் மிசைவாராய்
நீசகப்பாகீரதியு மாத்திப்பூமால்கையு
நீட்டுக்கா சோதரமு மிவைகுடும்
நோத்திக்கோடராமழு வேற்றித்தியாகேசர் திரு
நீறறைப்பூணுபரண மகதேவா
காய்சகத்தீயானவிழி காட்டப்பூவேளை யடு
காக்கிசசாரூப ருமை யொருபாகர்
காககைச்சேனாடாபணி வாழக்கைச்சேனாடா முது
காட்டுக்காரோணா தரு முருகோனே.

சடு. இதுவுமது.

மதிததுப்பாவாணாவரி லொளித்துப்போவார் கயவர்
மறிசகப்போனா விதென குடிக்கேடு
வடக்குப்போனாவருவ ரெனக்குததாயாதி யென
வழக்குப்பேசாம விரு விழிநீரை
யுதிததுததானேவயிறு கடுப்புப்போலே கழியு
முமக்குததானே சுகாத ம்னியேகென்
றுறுத்தப்பாழானர்மிசை வடித்துப்பாமாலை தனை
புரைததுப்பாடாம லரு டரவேணு

மெதிர்த்துப்போராடசுரர் முகத்திறசேனா பதிய
 நியற்கைத்தானா பதிய நிருநாலவு
 ரில்க்கப்போமீசைகளை முறுக்கித்தேராழிகளை
 யெடுத்துததான்வீச நில மிசைவீழ்ச
 சிதைத்துக்காலாலவரை மதித்துசசே முகிதிற
 திறதைதப்பாரீ ரொனவு மகிழ்வீரா
 சிரததிற்பூணுகநதி கடுக்கைப்பூமாலை யணி
 சிவப்புக்காரோணா தரு முருகோனே.

சகல தானதன தானதன தானதன தானதன
 தானதன தானதன—தனதான.

அடைக்காம்பையேபருகி முலைக்காம்பையேவருடி
 யணிக்காமபுமேகுழைய மலாகுடு
 மறறகூந்தலேசரிய முகக்காந்திவோவொழுங்
 வரைக்காஞ்சியேகுலைய நகமேழா
 மிடத்துன்றியேயெழுதி மிடறறூந்தவோசையிக
 விடப்பாரதள்மேல்மதனன ரதிதேவி
 யெனசசேர்ந்துபோதமற வுடறசரீம்புமாதாதமை
 யினிததினடிவநீதியல வருளபாராய
 விடப்பார்தளாபரண மிகப்பூண்டதோளழகர்
 விணாச்சாந்தினுல்மருவு திருமேனி
 வெயிற்காரதியாருதவு தமிழ்சசேநதவாதபர்குள
 விளககேந்தவே கொலுவி னமாசேயா
 மடறகோங்குவாழைவழையகிற்காம்புமாவருள
 மரத்தோங்குபாதிம தலையாரம்
 வயற்சேம்பசாலிகளு மிகச்சூழ்ந்த மேனமையினில
 வனப்போங்குநாகைவரு முருகோனே.

சுஎ. தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த
தந்தனந்த தந்தனந்த—தன்தான,

மந்திரங்க ளுஞ்செபங்க ளுந்தபங்க ளும்புரிந்து
வந்தனங்க ளுந்துறந்த மதிக்கேடன
வஞ்சகங்க ளுஞ்சினங்க ளும்புகுந் திருந்தநெஞ்சன
வம்புதும புளம்புகுந்த வெறுவீணன்
சந்தனங்க ளும்புனைந்து குங்குமங்களுந் தியிரந்து
சம்பிரமங்க ளும்பொருந்தும விலைமாதா
தன்சுகங்க ளினபமென்று மென்றுதின்ற தம்பலங்கள்
தந்திடுன்று கெஞ்சபஞ்சையெனை யாள்வய
யந்தரங்க மிஞ்சுகின்ற வலுபுகூழண டிரங்குசிற்தை
யஞ்சுமந்தி ரங்குஞ்சொ லடியாரி
லண்டவந்து வந்துதொண்டாசண்டனென்றுதிவகளங்கி
யண்டரண்டா கண்டுதெண்ட னிமெபாதா
விந்தையம் புயன்பணிந்த நம்பர்ப்பங் கிருந்தமங்கை
விண்டுடன் பிறந்த தங்கை யபிராமி [பைவென்ற
விஞ்சுமஞ்சொல் கொஞ்சவஞ்சி வண்டுகெண்டை யம்
மினகருந் தடங்கண்மைந்த முருகோனே.

சஅ. தன்னதன தானதன
சன்னதன தானதன
தன்னதன தானதன—தன்தான

ஆலைதலை வலியுனை
நீரிழிவு துடைவானை
சோகைபிர மியமூலம் வறளவாயுத்
தோஷகுண மதிசாரம்
வாதசுர மதலாமை
ஊறிருமல் முகவாதம் விழிநோவு

வாலகிரக வியாதி

யாசிமுய லகன்மேக

மாலைபிள வைவீடுசி

யனுபோக

மாறுபடு பிணிதீர

மூலிகைகள் குழநீரு

மாமுனது திருநீறு

தரவேறு

மாலநுகர் கனிவாய

ராதிமலை கயிலாய

ராரணா நமசிவாயா

மகதேவ

ராடல்புரி நடராயா

மூவாதமி ழினினேய

ரானிநட மிடுதையர்

தருபாலா

ஞாலமகி முபிராமி

வாலைதிரி புரையாயி

நானமறையில் வினையாடு

முமைதேவி

நாரிகவுரி கபாலி

சூலிதரு கருகூல்

நாகைபுரி தனினமேவு

முருகோனே.

சுக. தனதனன தனதான

தனதனன தனதான

தனதனன தனதான—தனதான,

மச்சிட்ட மாளிகையும்

வச்சிட்ட சூளிகையு

மட்டற்ற சாளிகையு

மடியாரு

மசுதிட்ட சாலிகளு

மொய்த்திட்ட பாலகரு

மட்டுறறவோதிபெறு

மணியாளு

மெச்சிட்ட வாபரண

முத்திட்ட மாஸிகையும்

வித்திட்ட சாலிகளு

முளதாலே

வெற்பொத்த வாழ்விதென

விச்சித்த பாவியினி

வெப்பிட்ட தீநரகி

ஹுவேனே

அச்சிட்ட வேடனரி

வுச்சிட்ட மானதசை

யத்தத்தினு லுதவ

வயில்வாய

ரக்கிட்ட மாஸையினர்

திக்கெட்டு மடையின

ரப்பிட்ட வேணியினர்

திரிகுலர்

முச்சிட்ட நால்வர்பணி

நத்திட்ட பாணியரி

முப்பத்து மூவர்பணி

யிருமாதர்

முக்கட்டி ராரிதரு

நச்சிட்ட சேடபுரி

முத்துக் குமாரரெனு

முருகோனே.

நும. தனத்தத்தன தானனதானன

தனத்தத்தன தானன தானன

தனத்தத்தன தானன தானன—தனதான.

உரைத்தனங்க ளிருச்சா ஹற்றிட

வறத்திரங்கு முகத்தார் மெத்தவு

மயக்குகின்ற நடத்தார் நித்தமு

மயலாரை

உளர்த்தனப்பினை யைப்போ லற்புத

மெனத்திரண்டபி னட்பா ளாகுமுன்

மறிச்செநங்கை யெனப்பே ரிட்டிடு

மடவார்க

ளரைப்பணங்களை விற்பார் விற்பின்
 முழுப்பணங்கள் பறிப்பார் மெத்தையி
 லசப்பியங்கள் விளைப்பார் கொற்றவ ரொடுகூடு
 யசத்தியங்க ளுரைப்பார் மட்டவிழ்
 நிரைத்தகொண்டை முடிப்பா ரிப்படி
 யடித்திரும்புமுன் முக்கா டிட்டவ ருறவாமோ

விரைக்கடம்பணி முத்தே கற்றவர்
 தமிழ்க்கிரங்கிய சித்தே ரெசநின
 விளக்கெணுந்தனி வித்தே யுத்தம குணவானே
 விறற்பொருந்து சமர்த்தா கர்த்தாக
 ளென்ச்சிறந்திடு முத்தே வாக்குள
 விழிக்கிசைந்திட 'சட்கோ ணத்துறை வழவேலா

இருக்குவந்தவள் முக்கோ ணத்துறை
 யொருத்திதந்த பொருப்பே முக்கனி
 யினித்தவின்ப ரசத்தா யச்சதன் மருகோனே
 யிலக்கணஞ்சொ ளு நற்கீரப்புல
 வனுககிரங்கு பிரசித்தா முததியை
 யெனக்குவந்து தரப்போ திததிடு முருகோனே.

டுக. தானதானனதத்தனதத்தன
 தானதானனதத்தனதத்தன
 தானதானனதத்தனதத்தன—தனதான.

புதியமைந்தி லடித்தசஞ்சித
 ஆழ்வினைதங்கு மலக்கிடங்கனு
 போகவிதங்க ளிழுத்தபம்பர முயிர்தானே
 போய்வரவென்று சமைத்தபஞ்சரம்
 வாயுவெழுந்த அருத்திவெம்பிணி
 போர்வையிதென்று தரித்தகஞ்சகம் விதியான

தாதவிழகஞ்சன் வகுத்தவொன்பது
 வாசலரங்கு மிகுத்திடுஞ் சமு
 சாரகுமெப வினைப்பழங்கல மெம தூதா

தா மதமின றிய றுத்திடும்பயி
 ரீரமிருந்த விளக்கெனுமபடி
 தானுழலகின்ற சமுத்திரங்கரை பிடியேனோ

வேதன முருந்த னெழிற்புரந்தரன
 வானவரென்ற பரப்படங்கலும
 வேளைமுனிந்து துடைத்தபின்புயா கயிலாயம

மேவியிறைஞ்சி யிடுககணுநதுறு
 குரனைவென்று தரத்தகுஞ்சி
 வேதரவென்று வழத்த நனறென வுடனே கா

ஹைரமிஞ்சிமறைத்திருந்த
 வதோமுகமொன்றை யெடுத்துமுன புள
 வானனமைந்தில நினாததிடுங்கரு ணையினாலே
 யாறுமுகங்க ளெனசசிறந்த
 விலோசனமவெம்பு மழற்பிழம்பினி
 லாறுபுலிங்க மெனப்பிறந்திடு முருகோனே,

நீட, தந்தன தானதனந்தனதான
 தந்தனதானதனந்தனதான
 தந்தன தானதனந்தனதான—தனதான.

கங்குசுணங்கு நெரிந்திடமங்கி
 பரந்துபொருந்து வருந்தும்விருந்து
 கலந்தரமபு நிணந்தசையென்புக ளொடுதோலுங்
 கந்தமவழம்பு பொதிந்தகுடம்பை
 சிலந்தியெழுந்து விளைந்தகுரம்பை
 கலங்குருமெப விலங்குதனைநதிட மெலிவாகித

தொங்கவிழுந் து நட்டந் துமுடங்கி
 யிருந் துதவழிந் து கிடந் துந் லீக்து
 துவண் டுமலங்க ள ச லட ள்ளிற் டகிட மதிக்கேட 1௮
 சொண டைவறண் டிருகண் டளிநுண் டிட
 வந் தகண் வந் துயிரா கொண் டிடவிங் குளா
 துஞ்சின் றொன்றிடு முனபெந் தாவந் தருள புரிவாரே
 செந் தகிந் திங்கள் முருந் தன் விரிஞ்சன்
 விசுமபிற் றையண் டாகள சண் டிபெருண் டி
 தியங்கி மயங்கிட யமபிசையஞ்சின் ளெனவே 1௯
 சிறத் துவடங்க வறண் டதிணங்கி
 மிருங்கெ றுவங்க ளொடுங் கவிரங்கிய
 தென் றிசைவந் தகன் தின் றுகலங்கிட வுயாவான்
 மங்குளக் கங்கை வெத் துடயிலாந் திட
 வெண் டிசைவெங்கயம் வெம்பிந் திடுபகிட
 வம்பொனெடுங்கிரி யும்பலகுந் துக டுமொ 2
 வம்பரவந் தீர மம்புவியுமபில்
 மெங்க ணுவெந் துயா கொண் டுமயங்கிட
 டண்டமடங்க ளு மண்டிவருஞ் சட்டா முருகோனே.

1௯. தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன
 தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன
 தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன்தன — தன்தன

எழுகதி ரொளிவீடு நவமணி மகுடமு
 மணிசீர முடனுத லெழுதிய திலதமு
 பிரவி யிருவரு முதயகிரி மிசையெழு மியலபாரு
 பிரணிய புயவரை தழுவிய குழையினி
 விடுமக் கிசைகளு மரஞ்ஞெடு பிரணவ [வாயு
 மெனுமறை செவியிடை மினுமினு வெனமெழிசனி

முழுமதி புரைமலர் வதனமு மமரர்கள்
 பெறவருள் கருணையும் வெகுளியு மகாரை
 முடுகுபன் னிருவிழிவனசமுமலர்கையில் வடிவேலும்
 முனிவாக ளமரர்க ளடியர்க ளனைவரு
 மரகர சிவசிவ குருபர னெனவவா
 முறைமுறை பரவிய பரிபுர சரணமு மறவேனே
 யழலுறு துயில்வெரு வியகட வுளர்சிவ
 னடியினில முறையிட வொருதிரு முகனரன
 மனநினை விடவறு பெறிகளு மெதி ருறவேதா
 னருணதி யினில்விட விடுமென வரியய
 னனிலனெ றுரைசெய வரிதென மறுமொழி
 சொலவரனருளசெய வரமுடிமிசைகொடு விரை
 வமுவுறு பகிரதி யிடைவிட வளமுறு
 படியறு குழவிக ளெனு மிகவடிவுற
 மகிழவுட னரியய னிமையவாமுலைகொடு வெனவாரல்
 வனிதைய ரறுவரு முலையமு துதவிட
 வணிதொடை மரநிழல படையிட முளரிநன்
 மலரறை களி லுயர்சரவணமதில்வளர் முருகோனே.

—

ருசு. தானதத்தத் தானனதானன
 தானதத்தத் தானனதானன
 தானதத்தத் தானனதானன—தனதான.

வாதபித தத்தின்குண மிதுவென
 நாடிபற்றிப் பண்டிதா சிலபல
 வாகடக் கற்பங்களி லுளவகை சிலகூற்
 மாதமட் டிந்தினறிடு மெனவடி
 குரணத்தைததநதிட வதிலொரு
 வரசியற்றுக் கண்டிதமுறு பிணி மிகவாகித

தாதுற்றகண்களு மொளிகெட
நாவறட்சிக் கெனசெயவ மேவு
தாசமுறறுத தந்தமு நழுவுற வறவோகள
தாரமறறப் பெணடுக ளொடுமழ
வாவிவிட்டுப் பொன்றிடுபொழு தெதிர்
தாவுபசைச் சந்தரமயில மிசை வருகாயே

யா கட் சங்கர ருமையடி
நாபுரத்திற சிந்தியமணி யொளி
யாகும ரெத்பப பெண்களை வருகென வுடனேதா
ஞசைவைத்துச் சந்ததி தனையுள
சூதகட்டைக் கண் டிமைதடைசெய
வாயிலக்கப் பந்தியா வெயாவையில் வரவேதா

னோதுகாப்பச சஞ்சல மரனொடு
கூறவெற்பிற் புங்கவா மலைமக
னோடுசெப்பப் பின்பவள தடைவிட மலாவாவி
யோரிடத்திற நிண்டிற லுடன்வளா
வீரவாககத தொனபதின மாகளுட
னோரிலககத தம்பியருடனவரு முருகோனே.

நடு. தானதனதானததத
தானதனதானததத
தானதனதானதத்த—தனதான.

கொஞ்சமொழிக கேமருட்டிம
நஞ்சுவிழிக கேமததத
கும்பமுலைக் கேகறுத்த முகிலோதிக
கொண்டைமுடிசு கேதரித்த
தண்டையடிக் கேவருக்கை
தொண்டையிதழ்க் கேவிதித்த விதிமுரு

மஞ்சநடைக கேயொளிதந்
 வஞ்சியிடைக கேசலிசுரு
 மங்கைவளைக் கேபடத்தை   நிகர்ரான
 வந்தவிடந் தேயிருககும
 நெஞ்சையொளித் தேகருத்தி
 லன்புனிடந் தேயிருக்க   வருளபாராய்
 விஞ்சியிடப் பாலிருக்க
 விஞ்சிடபத் தேறியததா
 வந்துமையைக் கீழிறக்க   யறுபேராம
 மைந்தாக்ளைத் தானிகுகி
 வந்திடெனப் போயெடுதது
 மங்கைகரத் தாலைணக்க   வொருநாபா
 விஞ்சியபுத் தேளமதிதத்
 கந்தனெனப் போபடைத் தது
 விஞ்சுமுலைப் பாலசுரக்க   வருபாலை
 யின்பவளத் தேயெடுதது
 வுன்பவளத் தேகொடுக்க
 வெம்பபுகி கேசுடித்த   முருகேரனே

நூசு   தன்னதன தானதான
 தன்னதன தானதான
 தன்னதன தானதான—தன்னதன

மடநதையா விருப்பமென்றும்
 பசுடபொனின் விருப்பமென்றும்
 வசுந்தரை விருப்பமென்றும்   மகலாதே
 வளநதிடு பெருக்கமெந்த
 வுக்கதொறு மிழுககுமிந்த
 மலங்களை யடக்கினற   வனக்காமேன

- ஸுடதையி ஸ்றபபுதென ஸு
தொடாநதுயிர பிறபபதென ஸு
முறங்குதல விழிப்பதன ஸி நிலைகாணே
- ஸுடமபுயி ரசைகருமவிநதை
நடமபுரிசெயறகையெந்
ஸுளமபுகு வரததையென ஸு தருவாயே
- படாநதபுகழ மச்சகநதி
தருஞ்சுத னளிததமைநதா
பரநததட மசசமென ஸு வினைநீரப
- பதங்களை வழுததநமபா
சுகனறருவன முத்தியென ஸு
பரங்கிரியி ஸுயததிரென ஸு விடைகூடா
- * ஸுடாநதுமை யிடுககிவநது
தருமபொழு த்ணைநதிரங்கி
யருமபய மளிததபெணக ஸு ஸுறவோரு
- மகங்களி சிறக்கவெங்கள
மகனருக னெனப்பகாநது
வரனகைலை யிறகொணாநத * முருகோனே

ரு௭. தனனதனதானதான
தனனதனதானதான
தனனதனதானதான—தனதான.

- ஹையது சோதித்த மநதர
முனிவாகள சாதித்த மநதர
மகிழ்குரு போதித்த மநதர மகராதி
- டிவமு லேசித்த மநதர
முருவெளி சோதித்த மநதர
வசிகர மேலிட்ட மநதர முலகாமே

ஶறநெறி பாலிக்கு மந்தர

மறிவுளா பூசிக்கு மந்தர

மரியயன மோகிககு மந்தர

மெளியோக'

ளத்பவ மாநிட்ட மந்தர

மனுதின் மோதிட்ட மந்தர

மறுவகை யாதிக்க மந்தர

மருளவாயே

விறையவன லோகத திருநது

நெடியவன லோகத திருநது

மிமையவா லோகத திருநது

மலைவிசு

மெழுகட லோடித தொடரநது

மொருகட லாசக கலந்து

மெழுகதி ரோனைத தகைநது

மகமேருச

செறிமுடி மீதிற பொருநது

துருவனை மாறிப பயின்று

திசையுறு யானைக குலங்க

ளிருநாலுளு

செருவுறு வேடிக்கை கண்டு

முயிர்தொறு மோடித திரிநது

திருவினை யாடற புரிநத

முருகோனே

இஅ. தானதானதானதான

தானதானதானதான்

தானதானதானதான—தனதான

மானம வீர மாணமை கேளவி

நூலினைது நீதிநேம

வாகனாதி யோகமவேனு

மதல்லாதே

மாறிலாம லோதம வாய்மை

பேசவேனு மாசபாடல

வாசையகை யோகைவேனு

மதல்லாதே

தானதியான மோன ஞான

மேனமைவாய்மை யீடுசோடு

தானிலாத வாழ்வுவேணு

மதல்லாதே

தாரிபாரி காரி போ

லுதாரமவேணு மாகமாதி

காசமான பூசைவேணு

மருளவாடே

ஞான வேத கான ஞா

தாத்யோர்கள் வேள்வியேயு

நாளின்மேவு மாதிராசி

மகமேரு

நாகமீது பாயுமாக

மேகமீது பாயும்லோக

நாசமாமி தேதுபாவ

மெனவேதான

வேனிலான் விரோத பால

னேமுனேடி வாறுகூறும்

வீரவாகு வோடுகூற

வுடனேபோய

வீறுபாசம் வீசியே யு

ளாகவெணமை யோடுமீள

மேடமேறி யேயுலாவு

முருகோனே.

நூ தனததத தனததத தனததத தனததத

தனததத தனததத் தனததத தனததத

தனததத தனததத் தனததத் தனததத்-தனதான.

விடததைப் பழித்துச் சிவததுக கறுததுச

கருப்புக் கடைக்கப் பரததைப் பெயாக்குள

விருப்புற நிதழப்பற கடிததுக குடிதது வினையாடி.

வெறுககைப் பணததைப் பறிக்ஃக் கொடுத்தது

விழறகுச சவததைப் பிலததிற் செலுத்தி

விளகைப் பிடிததுக் கிணற்றிற குதித்தது விழுவாராடோற்

குடத்தைக் கவிழ்த்து வயிறறைச சரித்து
 விடகைக்க கடித்தப புசித்துப் பருத்த
 கொழுப்புற றுடற்குட சடத்தைப்படைத்த வதிபாவ்
 குளத்தைக் கலக்கிப் பருத்துக் கருத்தி
 யறத்தைச் செபத்தைத் தவத்தைக் கெடுத்த
 குருட்டிக் கிழட்டுப் பிணத்தைப் பரிக்க வருவாயே

வடகிற பொருப்பைக் கரத்திற பிடித்து
 வளைத்துப் புரத்தைச் சிதைக்கச் சிரித்து [ள
 மதிக்குக் கடுக்கைத் தொடைக்குக் கொடுத்த சடையா
 வரைக்குட் புறப்பட்ட டெகிரத்தப் புரத்தில
 வழிப்பட டிடக்கட் புலத்திற குறித்து [சீராத
 வரைச்சொற பயிறறப் பயப்பட்ட நெத்தற றெழில

திடப்பட்ட டெனக்கட டனைப்பட்ட டிடச்செப்
 படைப்பொற கெனச்சொற பிதற்றக் கனத்தச
 செகத்தைப் படைந்துச் செயற்பட நுதுத்து மவனே
 திறபட் டிருக்கைத் துதிக்கத் துதிக்கு
 முதற்சொற பொருட்டுத் திக்கைப் பலத்த [னே
 சிரத்திற் புடைகதுச் சிறைக்குட் படுத்த முருகோ

௬௦ தானதனத்தத் தானதனத்தத்
 தானதனத்தத்—தனதான.

மாலெனபதைவிடுதது நோயெனபதைவிடுதது
 மாயங்களைவிடுதது நிலையாத
 வாழ்வெனபதைவிடுதது லோபங்களைவிடுத்து
 வாதங்களைவிடுதது மடமாதா
 கோலங்களைவிடுதது மூடங்களைமிஞ்சத்
 கோபங்களைவிடுதது மொழிமாறு

கோளென்பதைவிடுத்த நாளென்பதையுரைத்த
கோதெனபண்தவிடுக வருவாயே
ஆலமபுனைகளத்தர் பாலண்டாகளியகக
ராகண்டலனவசககள் மணிமாலு
மாமபுயனிடுகக னேறும்பொழுதிரக்க
மாயநநதியைவிடுத்து முடியாமல
வேலங்கையிலெடுத்த பாலனபுடையெருத்தின
மேவங்கணருரைக்க விசையாமல
மேலுஞ்சினமவிளைத்த போதனபுடனவழுத்த
வேதனசிறைவிடுத்த முருகோனே

க. தததாதததா தத்தாதததா.
தததாதததா தததாதததா
தததாதததா தததாதததா — தததாத.

நறபாகத்தோன் மெய்ப்பாகததா
னுசசாயபபா டததானததா
ருக்கேயொபபா கததா வயிலாலே
நறகிரத்தே வறகேயககா
ஹபாதக்கா வறபோக்ககா
நடபாகபபா வைபபோதித்தே யெனையாளவாய
முறபாலைததா முபபாலுக்கே
யப்பாலபா நிட்சேபப்பால
முறகோலித்தா விப்பாவிக்கே யமுதான்
முப்பாலைத்தா நபபால்விட்டே
முபபாலுக்கே யப்பாலைத்தான
புட்டாமறறா பொறபாகததா நருளகூர்வாய
மெறபாதிக்கா சித்தாநித்தாய்
சடகோணததாய மெய்ப்பாகததா
கைசசு லத்தா தருபூலா

மிககாருக்கே தக்காருக்கே

யககாரததாய் திககாடசஞா

வீததாரசஞா கட்டோடததான

விடுமவேலா

கற்பூரத்தீ பத்தாயமுத்தே

வாககோவிததே முததேகொததே

கற்றாணததே நற்பாதததா

னடமாடுங்

காத்தாவுக்கே பிறபாஜுறறே

யெட்டாமற்றா நற்பாயமுறபோ

கத்தாரிறபோ பெற்றாயததா

முருகோனே.

கூஉ. தானதததனதானாநான

தானதத்தனதானாநான

தானதததனதானாநான—தனதான.

ஐங்காதத்தினி லேகினு லென

தன்பாவததொடு மீள்வரே புல

னநதாயத்துறை தீர்வதே கட

னமதாரு

மங்காடிப்பத ராகினே னுட

லெணசாணுக்காரு சாணினுல் மிக

வம்பாயப்படு சேதிதா னென

தெரிபாதோ

சங்காரிப்பது வீரமோ சன

னஞ்சாதிப்பது நேரமோ விதை

சம்பாதிப்பது பாரமோ வுன

தியலபாருளு

சஞ்சாரப்பிண மானபாவியை

மன்றாடிசசொல வேணுமோ மிகு

சந்தோடததுட னுளவதே கட

னருளகூர்வாய

கங்காபுதரச மேளனே யுமை

மைநதாசறகுண மேருவே யணி

கங்காளற்கொரு பாலனே சுவை

தருதேனே

கண்டேசாக் கரையே விசேட

கருமபேமுக்கனி யேமனோகர

கந்தாமுத்தமிழ் பாடவே வர

மருளவேலா

சிங்காரக்கதிர வேலனே சுடா

கொண்டாடிப்புக் கழ வேலனே பகை

திண்டாடப்பொரு வேலனே மயில

மிசையேறுரு

செஞ்சேவறகொடி யாளனே குற

மினதேவப்பிடி யானை நாயக

திண்பாரிற் சிவ ராஜதானி யின

முருகோனே.

காந, தானத்தனத்த தானத்தனத்த

தானத்தனத்த - தனதான.

வாஞ்சைக்கடலோ நீஞ்சப்படுமோ

வாழ்ந்திட்டதின

சுயமேது

வாங்கிச்செல்லுமோ ஞஞ்சறகிணையாய்

மாயந்துறபவமா

யலைவேனோ

தேயஞ்சிப்படியே கூன்பட்டிதிலே

தேமபிக்கிழமாய்

வினையான

திங்குயத்திடுநோய தாங்கப்படுமோ

தேனப்பொறபதமே

தரவேணுங்

காஞ்சிப்பதியாய வேண்டறகரிதாய

காண்டறகரிதாய்

வருவோனே

காநத்ததுருவே வேங்கைத்தருவே

காணப்பொறகுறமான்

மணவாளா

பாஞ்சுறறனுமார தாண்டககடலே

பாநதட்டுயிலவான

மருகோனே

பாநதடபணியார் தோன்றறகுகனே

பாநதட்புரியார

முருகோனே

௬௪. தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன—தனதான,

ஆகமெத்தனை யோவெடுத்தது
லோகமெத்தனை யோதரித்தது
வாசையெத்தனை யோவளாத்தது வதலலாதே

யாயுளெத்தனை யோகழித்தது
தாரமெத்தனை யோசுகித்தது
மாயரெத்தனை யோவழைத்தது வினைவான

போகமெத்தனை யோதொலைத்தது
வாணவத்தோ பொயவித்தைகள்
பூமியிறபெறு காயியதொழி லெனுமலீலை

போதவிப்படி யேந்தத்தி
லாபமெத்தனை சேதமெத்தனை
போதுமித்தனை ஞானமுத்திரை தரவேனும

வாகனத்துயா தோகைபெற்ற தி
வாரணக்கொடி யேபடைத்ததி
வாகரக்கரு ணாகரக்குரு பரவீர

வாகுநற்றுனை யாகுமுத்தம
மோகனக்குற மாநெழிற றெயவ
யானைபகவில வாழ்வுபெற்றறிம வடிவேலா

நாகமெட்டைய நாகமெட்டுடன
மோதவிட்டக மேகளித்திடு
ஞானசறகுரு தினரகூக குமரேசா

நாவலாக்கண கூலவித்தக
மேவலாக் கிட்யேபருப்பத
நாகபட்டண மேவுசித்திர முருகோனே

௬௫ தனதந தனதனன தனதந தனதனன
தனதீந தனதனன—தனதான.

மனதும் படபடென மிடறுங் குமுகுமென

வளையுங் கலகலென

வதிரோம

வரையுஞ் சிலுசிலென நகையுங் குளுகுளென

வசனங்குலு கு லென

வுகிரோடு

தனமுந தளதளென மதனன குடியிருநத

தலமுஞ்சலச லென

வண்ணீதே

தழுவுஞ் சுகமிகழநது பதபங்கயம் வணங்கு

தவமெனபதை மிருநது

தருவாடே

பனைசந தகிலகருமபு வகுநீங் குமிழரம்பை

பனசங்க முகுசண்பை

வடமாழை

பளிசங் குரவுசம்பு மகுடங் கணிகடம்பு

பணைகுள்கும நரநத

நெடுவாசை

புனைகுஞ் சிகமில்நதை குருகஞ்சணி முடங்கல

புரசநதுளவு சிறது

வழைதாழை

புளிமுநதி ரிகைவஞ்சி மரமென்ப துதிரண்ட

பொழில்நதங்கு ரகைவநத

முருகோனே.

௬௬ தனதத தததன தானன தானன

தனதத தததன தானன தானன

தனதத தததன தானன தானன—தனதான.

இரக்க மீகையும வாகையு மோகையு

மடகந மாணமையு மேனமையும் வீரமு

மிழுக்குறாதவை போகமு யோகமு

மடியாக

ளிணகந ஞானமும் மோன தியானமு

வணககநேதி விபூதிமெய பூசவு

மிருக்கு நான்மறை யோதிய நீதியு மொருவநயமை

புனாககும்வா யுபசார விவேகமு

மியறகையாகிய வாகம கேளவியு

மொழுக்கமானத பூசையு நேசமு

மறிவீன

வுலுததா மாபினிலே வசிபோ வருள

கொடைப் பரதாப விநோதமுமே யுட

லுதிக்கும்நாள் முத லாகவுமே யினி

யருளவாயே

வரைப் புயாசல மூதறிவாகர

சிவப்பிரகாச சரேச சதாசிவ

மணிப்பிரவாள சமேள சுதாகர

வசுரேசன

மகிழ்ச்சியாயவரு கேசயவாகன

குறப்பெணாதர வாகிய மோகன

வரைக்கெலாமிறை யானமனோகர

குருநாதா

வினாசசரோருகன மாமுடி மீதினில

மழுக்குபாணி பனேகரு னாகர

விழிககுணமாமணி யேதணிகாபுரி

கதிராகாமா

மிசுத்தகாசியின மாநதிபோலவு

வடக்குமாதிர மேலமுகமாயவரு

விருத்தகாவிரி சூழ்திருநாகையின

முருகோனே.

சுள. தனத்தத்தாதானதன

தனத்தத்தாதானதன—தனதான

பிறக்கப்போகா துடல

மெடுததுத்தா னாவதென

பிணததைப்போலே திரிய

முடியாது

பிழைக்கப்போமா விதனி

ஹைதககப்போமோ மறலி

பிழைக்கத்தானே வருமுன

னெளிதாக

- ஹததைதேடாமல வெரு
பவத்துக்காளா வினையை
யடக்கப்போகாது தரு முபதேச^{*}
மயாததுப்போ காதபடி
நினைத்துத்தானே புருக
வடித்துப்பாலே தரவு நினைவாயே
- உறுக்கிப்போரா டகர
ஹததைத்தானே வெருவி
யொளித்துப்போவார்கள சில ஹருகோடி
யுரத்துப்பேசரா தலையை
யறுத்துசூராவீடு தொறு
முயாததித்தானே ஸேறிய விழுபோது
- மறக்கப்போகாத மனை
வியாகக்கப்போதே தெரிய
மரித்துப்பாமேல விழவும விடுவேலா
மதித்துப்பாவாணா விட
விடுத்துத்தானே மொழியும்
லனப்புககாரோணா தரு முருகோனே.

௬௮ தனத்தனத்தன
தனத்தனத்தன
தனத்தனத்தன — சனதான்

- எட்டிப்பிடித் துடையன
வெட்டிக குறைத்தமர
யிறறுக் கிடப்பதிலை யதுபோலே
யெயத்துக கனைத்தமன
மெததத தவிக்குமதி
லிசைப் படுத்தும்வினை தீராதோ

தெட்டிப் பறிப்பவர்கள்

சொககுப்பொழிக் கபடா

தெற்குப்படக் கருது

குழிகெடா

சிககுப் பரததையரை

விட்டுப் பரததையுணா

செப்பக கருததையினி

யருளவாயே

மட்டுக்கடப்ப மலா

செசசைப்பயக் குமர

வட்டத்தனத்தி யெனு

மபிராமி

மைக்கட்குறத்தி மிசை

மெத்தப்பிரி யததையுள

வசிரப்பதக்க மணி

மணிபாபா

செட்டித்தனத்தில வளை

விறறுப்பிரதிட்டை டெறு

செக்கச்சிவப பமர

குமரேசா

சிககல் திருத்தணிகை

முத்தித்திருக் கதினா

சிகரத்தலத் துரணை

முருகோனே.

சூக. தானத்தன தானன தன

தானத்தன தானன தன

தானத்தன தானன தன -- தன தான

சுசைபோ லுரைசொல்லுவா ரா

மீதிலாணை விளநுவா கணை

யாழிமோதிரம வெள்ளியோ

விதுதரவேனு

மாறுநூறுள செலவாபோ லவ

ரேதுகாரியம் நில்லடா வென

வாவலாயநிதி கொள்ளையாடுவ

ரதலலாதே

காசிலாகளை யொளநவார தரு
வாசளமாரபிடைப் புலனுவா ரவா
காயமேலுநா கிளநவார கடி தடயீதே
காமநீரது வெள்ளமா யெழு
மேவுவாவெகு கலவி பேசுவா
காதலேதரு கள்ளவேசிய ருறவாமோ
மாசிலாதொரு சைவ நாயக
வேதநாயக தெய்வ நாயக
மாணநோவிழி வள்ளிநாயக மயிலேறும
வாகனாதிப செலவ நாயக
வேலினு லமாவெல்லு நாயக
வாணுளோர பணிகலவி, நாயக வெணையாளு
மாசிலநாயகா திலலை நாயகா
காழியாரதிரு முலலைநாயக
ராலவாயதிரு நெலலைநாயகா புகலூர்
ராதிமால்வரை வெள்ளிநாயகர்
நாகைநாயக ரெலலிமாநட
மாநாயகா பிள்ளைநாயக முருகோனே.

எய் தானதனத்ததான தானதனத்ததான
தானதனத்ததான—தனதான.

ஆதபனெழுந் துசாய நாள துருறைத்துதேய
வாடலுமொடுங்கி யோய வயதாரு
மாபுளுமுடிநதுபோக வேவினைடநதுபோக
வாவியுமகன்று போக வெமதுத
நீதலையொழிந்தபாவி யோதலைமறந்தபாவி
யீசனைநினைந திடாத வதிபாவி
யீனனைநெருஞ்சிலமேவு பாதையிலுருண்டிபோக
வேதளருமந்த வேளை வநுவயே

தாதவிழ்க்ரநதைவாகை நீலமூமணைநதமாப
 சானவனாவெனற தோகை மயிலவீரா
 தாரணியளநதபாதா தாரணியயின்றவாயா
 தாரணிமடநதை நேயா மருகோனே
 நாதமுறுவிறதுவாகி யாரணமறிநதிடாத
 நாயகசுயம ப்ரகாச வடிவோனே
 நானமறைபுகழ்நதுபாடும ராகுதசவுநதீக
 நானையினமெயகண்ட வேல முருகோனே

எக. தனன தனதானதன தனனதனதானதன
 தனனதனதானதன—தனதான.

தஞ்சனீயேயிதய கஞ்சனீயே புலவா
 சங்கமனீயே யமரா துரைனீயே
 கநதைனீயேதுணைவா பநதுனீயே யுலக
 தமபமனீயே யுடலி னுயிரீயே
 கஞ்சனீயேயதிவை குந்தனீயே கரிய
 கண்டனீயே யிரவி மதினீயே
 கநதனீயேகடவு ளன்னிவேறே தழுகள
 கண்டபேரா ரொருவா பரமனீயே
 யஞ்சிலேசாதகமு மஞ்சிலே போதகமு
 மஞ்சிலேபேதகமு மறவேதா
 னஞ்சிலேபாடியது மஞ்சிலேயாடி யது
 மஞ்சிலேயோடி யது முளஞான
 கஞ்சுகாவாயதர கிஞ்சுகாருரை யடு
 கண்டகா மாமுனிவா பணி பாதா
 கங்கைபாலாகௌரி தந்தசீலா மெய்
 கண்டவேலா வுரகை முருகோனே.

௭௨. தனதனதநதத தனதததான
தனதனதநதத தனதததான
தனதனதநதத தனதததான—தனதான

மதுகரமுளரி யருமபுதானே
வடியழுகுடைய குருமபைதானே
மணிவடமில்லு தசுமபுதானே முடிதானே
மதனிருகயிலுறு பநதுதானே
மகபதிமுடியடு செணடுதானே
மதமுளகரியிரு கொமபுதானே முனிவோக

ளெதிருநிறுவிய குமபமீதே
யெநிலையெனவரு ஞுனறுதானே
வெழிலவனிதையிரு கொங்கையாமோ வெனவோது
யிதயமகிழமயல் கொண்டுவினே
திரியுமெனமறவி கொண்டுபோவா
னெனவருசமய மறிநதுநீயே வரவேணு

முதுதழிழசொலும நெறிதந்தகோவே
யருணகிரிதமி முகநதவேனே
முனிவாகள பரவியசெநதிலானே வயலுரா
முழுமுதலெனவரு கநதவேளே
பகிரதிதிரிபுரை தநதசேயே
மொழிசரவணபவ தம்பிரானே குருநாதா

வுதயதினகரனை வெனறருபா
வசுரரையடுதிறல் கொன்றகோபா
வுருவெனவருவென வநதகோலா கலவேலா
வுபநிடதம்நித விளமபுவாயா
கயமகனகுறமகள் தங்கள்நேயா
வுரகையிலுருவு மெய்கண்டவேலா முருகோனே.

என. தான தன தநத் தான தன தநத்

தான தன தநத்—தன தான.

காயமநிலையென்றும் யோகமநிலையென்றுங்

காமநிலையென்று

மதலலாதே

காசுபணமெனத் நாளுநிலையென்றுங்

கானல்புனலென்றுந்

தடுமாறி

மாயையினமயங்கி நானெனதுவென்று

மாசினி லுழன்று

மெவீவேனோ

மாதவமுயன்று ஞானநெறிகண்டு

வாழும்வகையென்று

தருவாயே

சேயனெனவந்த ஞானபரகந்த

தேயுள்வருமைந்த

கயிலாய

தேவனருள் துங்க தேவர்வரதுங்க

தேவநரசிங்கன

மருகோனே

நாயகவிபங்க வாரணதுரங்க

நாலுமறைபங்க

முனிவேராக

ஊடொழும்வணங்கு பாதவரவீரத்

நாகையினமெய்கண்ட

முருகோனே

எசு. தந்ததனதன தந்ததனதன

தந்ததனதன—தனதான.

அஞ்சுதருவென மஞ்சுநிகரென

வங்காபதியென

வணசோம

னண்டாபசுவென விந்துகதிரென

வந்தமணியென

விரவோகன

தஞ்சமெனவரு கஞ்சநிதியொரு

சங்கநிதியென

வறிவீனா

தங்க ளாருகிலி ருந்துபுகழ்வது

சங்கையினியருள

புரிவாயே

மஞ்சுமூல்மொழி கொஞ்சுகிளியிடை

வஞ்சிபிறைதுதல

விழிதானும்

வண்டுகனியிதழ் தொண்டைபறடரு

மகததுலையிரு

தனபாரங்

கஞ்சமுடைகமுடி பநதுகுலகிரி

கமபமதகரி

யிருகோடு

கநதமிருகுற மஙகைபுணருமெய்

கண்டகுருபர

முருகோனே.

எடு. தனத்தததனதானன தனதனத்தத்தனதானன தன
தனதத்தத்தனதானன தன—தனதான.

தரிததிரத்தினிலேபடு வருத்தமெத்தினையோவது

சமுததிரததையுமே நிக

ரெனலாமோ

தவிக்கவிபபடியேயயன விதித்தகட்டினையோவது

தனைத்தவிததிடவே வகை

தெரியாதோ

மருததெனையபதமாயதி லடக்கமெத்தவுமாயெனை

வசபபடுததியுமே யறி

வெனும்ஞான

மனத்தினுட்கொளவேயுனை நினைத்தொருபபடவேவினை

மயககமற்றிடவேயருள

புரிவாயே

விரிததுரைத்திடும்நூலகளை யறப்படித்தவனேதவ

மிகுத்தசற்குணனை சர

வணநாதா

விளகுகின்றசுடரோபரி மளித்தகற்பகமேகதிர

வெளுத்தநித்திலமே புய

மணிரீபா

வெரித்தமுப்புரமநீறெழ நகைத்ததற்பரனார்மலை

யெடுததவிறகரனாதரு

மயிலவீரா

லிலக்கணக்கவிராசாகள துதிக்குமுத்தமிழ்மேல்மன

மிரக்கம்வைத்திடு நாகையில்

முருகோனே.

என். தானனதானனதானனதானன
தானனதானனதானனதானன
தானனதானனதானனதானன—தனதான.

மேளகையூ வசியோரதியோ திரு
வோகலை மாமகளோ சசியோவென
வேவிலைமாதையேசரியா மெனு மதிபாவி

வீணரைமூடரை யீனரை லோபரை
வாரிதியே ரீதியே மழையேதரு
வேமணியே பசுவே மதியேயென வியலோதி

மானமும் வீரமு மாண்மையு மேன்மையு
மேகெடுவேனினி யாகெடுவே நிது
மானுடமோ வெனகாரணமோ விது விதிதானோ

வானவாபோ லெனை யாள்வதுவேகட
னுவாபோலல வோமிடியே கெட
மாகிதியேதரு வாயவருவாய மயின் மிசையேறித

தானவரானவ ரானைகள்வாசிகள்
தேருடன்வீழவு மோடவுமே யெதிரா
சாடிய வேலுடை யாயகுறமாமசுடைய மணவாளா

தாரணியோபணி காரணி நாரணி
யாரணி பூரணியாமனை கோமனை
சாமனைதேவி மனோன்மணி நாயகி தருபாலா

ஞானசிகாமணி யேகருணாகர
னோகுகனே பரனோகுணனே குரு
நாதவிநோதசலாப மனோகர குமரேசா

நான்மறையோதிய வேதியராதியா
பூதிதபூசித ராசிதனை திரு
நாகையி லாதிபுராண சுதாகர முருகோனே.

என, தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான—தனதான

இந்தவாடை மஞ்சள்வாடை
வந்ததேது விந்தையாரு
மென்றுபேசி மந்தவேசி யுறவாடி.

யெந்தவாடை கொண்டுபோன
தந்தவாடை யிங்குவேணு
மெங்களுடா மிந்தநீதி யலவேதா

னந்தவாடை கொண்டுவா
விரண்டுமாடை கொண்டுவா
வதன்றியேது பெண்டுவிடு விலமாத

ரண்டிடார்கள குண்டமாரு
மென்றுவாய்மை விண்டுபேசு
மனபிலாதமங்கை மராக னுறவாமோ

தந்திமாழகன பிரதாப
தம்பியானதுங்கனேசு
தங்கைகளிலும் புலாவு மிருபாதா

சங்குநேமிதண்டு வாளவி
லுந்துபாணி பைந்துபேர்கள்
சந்துபேசுசெங்கணமாயன மருகோனே

கந்தனே சுகந்தனே
செயந்தனே சிலம்பனே
கடம்பனே சவுந்தரீசு மயிலவீரா

கங்கைநாரி மங்கைமார்கள்
கண்களபோலும் வந்தனான
கஞ்சுகாமெய் கண்டவேல முருகோனே

எ.அ. தந்ததாளுதன தந்ததாளுதன
தந்ததாளுதன—தனதான.

கண்டுபோலேமொழி கெண்டைபோலேவிழி
மஞ்சுபோலேகுழ விழைபோலு
வஞ்சிபோலேயிடை செண்டுபோலேமுலை
வண்டுபோலேகன மிருதோளும

விண்டுநோயெனு மங்கைமராவேசியா
மிஞ்சுபேராசையி லுறவாடி
வெம்பினேளுனுனை நம்பினேனீயர
விந்தனோதாரினை தருவாயே

முண்டகாவாவவனி யுண்டவாவாவரி
முந்திவா சாடியி லமுதீதை
மொண்டுவாநீபிசி தங்கொடேவாவதை
முன்புதானேபட மொழிமாறிக

கண்டகோடாலியி லிரண்டுகூறய்விழு
கண்டநீரிலிகளெனு மீனா
கண்களேகூசிட மண்டுபோராமெய
கண்டவேலாயுத முருகோனே.

எ.க. தந்ததனதான தந்ததனதான
தந்ததனதான—தனதான.

தண்டுகையிலேறுவர் வெம்பரியிலேறுவர்
தந்திமிசையேறுவ ரதல்லாதே
சம்பனருமாகுவா மண்டலிகராகுவா
தண்கவரிசாமரை பெறுவாராக

ளெண்டுகையிலேறுவர் கொண்டிலகையாளுவ
நிந்திரவைபோகமு மடைவார்க

ளெந்தவிதமாவது முனசெயல்லாதிலை
 . டெனசெயல்லாவதை யருளவாயே
 ண்டராசேயர விந்தநிதியேதரு
 மைந்தருவேயுன தடியாக
 ளன்பினவசமேதமிழினபரசமேவிழி
 யந்தமணியேவிட முறுநீல
 கண்டருவேமகிழ் தொண்டாதிருவேவிரி
 கந்தமருவேயரி மருகோனே
 கங்கைமகளுமென வந்ததிருநாகமெய
 கண்டபெருமாளெனு முருகோனே.

அய். தானு தனதன தந்ததானு
 தானு தனதன தந்ததானு
 தானு தனதன தந்ததானு — தனதான.

மாளுகலவி விதங்களாலே
 நானுவகைசெய மருந்தினாலே
 மாறயுடல முதிர்ந்ததானே கிழமாகி
 வாயநீர்வடிய நனைந்தமாரபாய
 நோயாலறவு மெலிந்ததுளாய
 வாளாமனது கலங்கவேதா னெமதூத
 ரானாமிகவும னனைந்துசூழ்வார
 நாயவாலெனவு முடங்கவேவா
 வாவாவெனவுயிர கொண்டுபோவார மனையாளு
 மாலோசனையொடு கண்களாறாய
 நீரேசொரிய விழுந்ததுசோர
 நாளாயமயினமிசை வந்ததானே யருளகாவாய
 சேனாப்தியென வந்தவீர
 போராடசுரனா வென்றதீர
 கேவாதியுட்கள பணிந்தகோவே கந்தவே

சேயாபவளம் நிறைந்தவாயா
தாதாவெனுமர் வித்தபாதா
சீலாமலைமகள் தந்தபாலா குமரேசா

ஞானஞ்சராபணி சம்பிரானே
'வதாகமமெனு பெய்பிரானே
நாலாகலைபல தந்தவேளே யபிராமா
நாதாகருணை விளைந்ததேனே
பாலாசூறவா மடநடைபாகா
நாகபுரியினமெய் கண்டவேலா முருகோனே

அக தானத்த தானதான தானத்த தானதான
தானத்த தானதான — தனதான.

காதினிற் றோடுதாண்டி வார்குமுற காடுபாய்ந்தது
காமுகாககாசை தூண்டி யழகான
காமுத்ததோடு சோந்தது நாகியிற் றுவிமீனடு
காவியைப்போலு நீண்ட விழியாலே

பீதலுக் கானமைந்தா மீதினிற பார்வைபுனறி
யேபொருட்சேரும் வாஞ்சை யதனலே
யேறவிட் டேணிவாங்கும் வேசையாக் காசைபூண்ட
வேழையிப்போது தாங்க வருவாயே

யாதபசு சோதிவாய்த தேசநறறோகை பூரந்த
வாதிசட் கோணமாரந்த தலமீதே
யாசிவப் பானசேந்த னேகுறப் பாவைகாந்த
வாரணக்கோவை தோந்து மறியாத

நாதமுகக் கோணமேந்தது கோமளப் பாவையின்ற
ஞானநறறோளமுன னைகு பெறுசேயா
நாடகத் தியாகாதோன்ற லானமுத்தே சுபாங்க
நாகையிற்றரு வேங்கை முருகோனே.

அஃ. தனதனத்தத்த தனதனனாநன
தனதனத்தத்த தனதனனாநன
தனதனத்தத்த தனதனனாநன—தனதான

இருவினையுததைச் சூடமலவோ நரி
கழுகெரிகாகைகக கிடமலவோ தின
மெடுபடுசோற்றுச சுவாலவோ நவமெனபோதா
னிடையெளியோடடைக குடமலவோ விது
நனாதினாமூபபுக கிழமலவோ வுயி
ரிறுதியினாறப பிணமலவோ விது நிலையாகக

கருதியவாகைப பரிசலவோ வெழு
வகைபெறுதோற்றத்தியலபலவோ விது
கடுகியகூற்றுக் கிரையலவோ பிறவியதான
கனதுயாதோக்கத திருவுளமோ வல
நாகிடையோக்கத திருவுளமோ மகிழ்
கருணையையாக்குத தெரியுமையா வருளபுரி யாயே

வருருமூர்த்தித துணையழகா நுத
லணிதிருநீற்றுப் பொடியழகா முனி
வருமடிபோற்றிப பணியழகாநிற லபிராமா
வடிவுளவேற்கைப் படையழகா வரு
ணகிரிசொலவாக்குத தமிழழகா குற
மடமயிலகாட்சித திருவழகா வளா கதிர்காமா

திரமிகுமோட்சப் பதியழகா திசை
யுலகமுமேத்திப புகழழகா வெழு
தினாகடலவாழகைச சுறவழகா வுர கையிலவேனே
தினமொருசாததுப படியழகா வடி
பவாவினைதிர்க்கத தயவுடனே யுயா
திருமுருகாற்றுப் படையுடனே வரு முருகோனே.

அங். தனத்தததாநுதனன தனத்தத்தாநுதனன
தனத்தததாநுதனன—தனதான

இருபபுததுணுமதனை நெருப்புப்போலேயெரிய
வெரிததுத்தானே தழுவ வெமதுத
ரிழுத்துப்போவார்களது சகிக்கப்போமோ பிணையு
மெடுததுததானே நரகி வெறிவாரக
ளரககுப்போலேயுருகும விடககுப்போலே கருகு
மவததுக்கானாய மிகவு மெலிவேனோ
வயிரததுப்போகாமலுனை நினைததுத்தானேபணிய
வழிததுப்பாலே தரவு நினைவாயே
தருப்பொற்காவேசணிகை யிடத்திறறேவேபசிய
தடத்திறபூவே யருண கிரிநாதா
தமிழககுத்தானேமனது களிப்புறறோனே யசுரா
தளத்திறபோராடு மொரு மயிலவீரா
செருப்புக்காலால மிகவு முதைததுத்தானவேடனுட
திறதைததானே யறியு முமைபாகா
சிரிததுத்தானீடுபுர மெரிததுசசேராரையடு
சிவபபுககாரோணா தரு முருகோனே

அச. தாநததநத தனததநு தன
தாநததநத தனததநு தன
தாநததநத தனததநு தன—தனதான.

காநதளங்கை வளைச்சியா முரி
பூண்டுவநத நுளைச்சியா ரிரு
காமபைவெனற திறதததோளியா மணியான
காஞ்சிகொண்ட தலத்திலே யொரு
முஞ்சிகொண்டு பிழைக்கவே வெரு
காஞ்சனங்கள் பறித்தபாதக மடமாநா

வாய்ந்ததிங்கள் முகத்தினா ழிவ
 னாண்புகுந்த கடைக்கண்ணு ரி று
 மாந்தகொங்கை யிடுக்கிலேவிட லையராவி
 — நதிநின்று தவிக்கவே மிந்
 வேங்கிடுஞ்சு மினைக்கவே கன
 வாஞ்சை தந்த மயக்கும வேசிய நுறவாமோ

சேந்தந்த குறப்பெ ணையி
 காந்தவிநது முகத் தபாபர
 தேனபொழிந்த கட்டப்பமாலிகை யணிமாபுர
 தேங்குகவதை யெடுத்த பரலக
 ஞாங்கா செங்கை பிழிதத் காரண
 சேந்ததவனப் துதிக்கு மாரண குமரேசு

வேந்த தந்திமுந்ததின ரொரு
 மூன்றுகண்கள படைத்த நாயகர்
 வேண்டுதொண்ட ரக்கிருபா நிதி துணையோடே
 வேங்கைபென்ற விருக்கமாயொரு
 பாங்கிலின்ற சமாததனே வயல
 மேயந்தசங்க மொலிகும நாகையில் முருகோனே,

அந். தனத்தத்தனதன தனத்தத்தனதன
 தனத்தத்தனதன—தனதான,

விபபுத்தண்டிகை பிடிபுத்தனக்குடை
 பெழுத்துக கஞ்சகம் விரலாழி
 விழைபுக்கண்குடை குழைக்குக்குண்டல
 மிடைக்குச் செம்பொனி னரைநாணு
 மடிபுச்சங்கிலி படுக்கைக்கம்பல
 மலாகைக்க கங்கணமுள லோபா
 மத்ததுப்பொங்கிய வலுத்தசச்சண்டுகள்
 மதித்துச்செந் தமிழ் புனையுள்ள

க'ங்கைப்பைநதொடை முடக்குததண்பிறை

சுயத்துக்கங்கையு மணி

தேசா

கறுதநககந்தரா சிவப்புச்சுந்தரா

வெளுப்புககந்தர ருமை

பாக

சடங்கிக்கொண்டலை யெடுத்ததுத்தண்டலை

யமைக்கும் பஞ்சணை

யெனுநானை

யரற்குச்சங்கரா தமக்குப்பைங்குழ

லுமைக்கு சந்ததி

முருகோனே.

அஃ, தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன

தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன

தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன—தனதான

அறபவிடைச்சியா டொறபமிலைச்சியா

மைக்கணவலைச்சியா குத்துமுலைச்சிய

ரத்தமவளைச்சியா முததுதுளைச்சிய

ரிளைஞாரை

யத்தமனத்தினில மெத்தமயக்கிகள்

தப்பியவததை யளித்தசமாததிக

ளட்சரசுத்தி வழுத்துப்பபிகள்

மிக்குது

அறபணைசறாவா நற்குணமற்றவா

பற்கரையிட்டு மினுக்கியசித்திர

சப்பிதமெத்த வுரைத்தவசத்தியா

மதலீலை

தாக்கமுரைப்பவா வெட்கமுலெச்சையு

விட்டவாமட்டற வெரட்டிக்குடிப்பவ

ரத்தொழிலிப்படி பெற்ற பரததைய

ருறவாமோ

கறபகந்தறுணை பெற்றமகத்துவ

வுத்தமசற்குண லட்சணமுத்தமிழ

கற்றவிலட்சண வசுத்தறுக்கொரு

மருகோனே

கட்டழைகப்பெறு சித்ததைகுறக்கொழு

யைப்புணரற்புத மிக்கதிறப்புய

சுத்துதினாககட லிற்புகுநற்கற

வெனும்வீரா

சிறபரதறபர வெற்பிலிருககை
 படைததிடுநிததிய சிதரவிசிததிர
 ருத்திரனுக்கொரு சொற்பொருளைத்தரு முபதேசா
 திககையுடுததவா பககமிருத்திய
 வுத்தமபொறகொடி சிறபரைபுத்திர
 செபபுமறைப்பொருள மிககுரகைப்பதி முருகோனே

௮௭. தானதனநதநதனநதத்த தானதனநதநதநதநதத்த
 தானதனநதநதநதநதத்த—தனதான

ஆணவமெனறுங்கலங்கிட்ட மாயையிதெனறும் பரநதிட்ட
 வாசையிதெனறும் பொருநதிட்ட செயலாலே
 யாகமனநதஞ் சிறநதிட்ட ரூபமனநதம் பிறநதிட்ட
 மாகவிறநதம் பிறநதிட்டு மெலிவேனே

வீணிலலைநதுங் கடன்பட்டு மானமழிநதுஞ் சுங்ங்கெட்டு
 மேனிமெலிநதுங் குடுமபத்தி லுழலவேனே
 விரியசண்டன புறப்பட்ட காலமறிநதன் புடனகிட்டி
 டெவலவிரிலெனறும் பதஞ்சற்று மருளவாயே

பூணிலங்குகடம்பிட்டதோளபணிரெண்டும்பெறுங்காதத
 பூதலமெங் கணுஞ்சுறறு மயில்வீரா

பேரிந்தங்குஞ் சரங்கறகியாளொடுமணநிந்தளம்பெற்ற
 பூமியினினறுங் கரங்கொட்டுஞ் சரமாரி
 [ற்ற
 சேணவஞ்செனறதிரநகிட்ட குரனைவெனறுந திறம்பெ
 சேயுறுதுனடந துரநதிட்ட வடிவேலா

சேவாவணங்குஞ்செழுஞ்செடியேகுகநம்பனறரும்புதர,
 சேடபுரஞ்சந ததம்பெற்ற முருகோனே

அ.அ. தானதனதானதனதானதனதானதன
தானதன தானதன—தனதான.

போற்றியெனவேயுனது தாட்டுணைகளேமனது
பூட்டவறியே ளிதென மதிக்கேடு
போக்குமறியேன வரவுநோக்குமறியேன நிலவு
பூத்ததிரு நீறிடவு மறியேனே

மாற்றமறியேனிருகை கூப்பவறியே னுலக
மாரகமறியே னுனது திருநாமம
வாழத்தவறியேனிலவு காததகிளிபோலவினி
வாய்ப்பதறியாதசிறி யனை யாள்வாய

நீறறையணிதேவவறு காராதிகைக்குமாரபவ
நீக்குக திசோச தனிகையிவ் வாசா
நேர்த்தியெனவேபுலவா சாற்றுதமிழ்தோபுலவ
நீச்சநியார மதலை யறுகோடு

கேற்றுமநீடரவு பூத்தசடையாரடியா
கேட்டுமவர மேயுதவு சயிலாசா
கோத்திதருமீசாதரு பாக்கியவிசாகவுபா
கேத்திரவிராஜ புர முருகோனே,

அ.க. தனத்தத்தானதன தனத்தத்தானதன
தனத்தத்தானதன—தனதான.

இடுமபைக்காளாகிமன நடுங்கப்போமோ வறுமை
யிறுங்கைப்போலே யிறுகு மதனாலே
யெறுப்புந காகாரமிலை யிரந்திடாலோபியாக
ளிருமபைப்போலே மனது கரையாகா

தொடாந்திட்டேகூடிவரு குடுமப்பாழானசுமை
சுமந்தப்பா போது மினி முடியாது
துரும்பைதனுணமெனவு விரும்பித்தானே யருளசெய
தொலைந்திட்டேபேரும் வினை உணுகாது

கடம்பைத்தோள்மேலணிபு வசந்தத்ததியாகாபுலமை
 கரும்பைப்போலோது மறுகணிவாயா
 க்ருங்கட்டேவானைகுற மடந்தைத்தேனரிருவா
 கதம்பபூரூமுலை யுழு மார்பா
 குடவகைக்கேநேருமவிழி முருகதுக்கேநேரெயிறு
 குரும்பைக்கேநேரு முலை மலைராஜா
 குலம்பெற்றேவாமுமயி விடம்பெற்றேநாளுமுயா
 குடவகைக்காரோணர் தரு முருகோனே.

கூ0. தந்ததனதந்த தந்ததனதந்த
 தந்ததனதந்த—தனதான

மந்திரமறிந்து மெந்திரமறிந்தும்
 வந்தனமறிந்து மியலான
 வணகலையறிந்து மிகுதிமறிந்தும்
 வம்புலவுகின்ற மலர்கூடுந்
 தந்திரமறிந்து முனசெயலறிந்துஞ்
 சந்ததமவணங்கும் பெரியோர்கள்
 தங்கனையறிந்து தொண்டிபடுகின்ற.
 சந்திதனையின்று தருவாயே
 பந்துதனைவென்று சும்பதைவென்று
 பங்கபவரும்பி நெடுகுது
 பம்பரமி கழிந்து தந்தியிருகொம்பு
 பண்கிரிகுரும்பை யிளநீரைத்
 பொந்தமெனவென்ற கொங்கைகுறமங்கை
 தும்பிமடமங்கை மணவாளர்
 துங்கவுமைதந்த கந்தனெனவந்த
 சந்தரமெய்கண்ட முருகோனே.

கூக. தத்தந்ததான தந்த தத்தந்ததான தந்த
தத்தந்ததான தந்த—தனதான

பததஞ்சுதாருமநத பொற்கொண்டை யாழிதண்டை
பட்டொனறுதாரு மெனறு முலைமூடு

பைக்கொனறுவேணுமென்றுகச்சொன்றுவேணுமெனறு
பட்சங்களாக மைநத ரொடுபேசி

முததம்பிவாரு மெங்க ளததம்பிவாரு மநத
முசசநதவீடி தெனறு மறியீரோ
முட்டிநத வேளையினறு ரொக்கங்களதாரு மெனற
முறகந்தமாதர் தங்க னுறவாமோ

வததங்க ளாறிரண்டு பொற்கஞ்ச மூவிரண்டு
மகங்களா றிரண்டு முளசேயா
வக்கங்கைகுடு நம்பர் திக்கங்கை யானைவென்ற
வததங்குமார வுமபா பணிபாதா

வததங்கனே சிறநத வெறபெங்கு மேவுகநத
வொப்பொனறி லாத செங்கை வழவேலா
வுச்சங்க ளாகவநது திக்கெங்கு மேநிறைநத
வுத்தண்டனே மெய்கண்ட முருகோனே

—

கூ௨. தந்தாததன தான னாதன
தந்தாததன தான னாதன
தந்தாததன தான னாதன—தனதான.

வெங்காமப்பிணி தோன்றியே யெனை
யங்காடிப்பத ராககுதே யிதை
மிஞ்சாமறறணி போக்கவே பல பிணியா லும
வெம்பாமறறுயா தீரக்கவே வரு
சந்தாபதையு நீக்கவே யமன்
வெம்பாசத்தினை யீக்கவே வர மருளவாயே

மங்காமற்றரு பாக்யமா மது.

கணகாணபபெறு மோட்சமா மது

வங்காரககிரி மேற்குலாவிய

சுடராகும

வந்தேயிப்படி யாடகொள்வா யிது

சம்பாதித்திடு கோத்தியா மிது

வண்டேவாககரி தாகுமேனமையு

மிதுவாகுங்

கங்காபுத்திர காரத்திகேய

கடம்பா சற்குரு ஸூத்தியாகிய

கந்தா பத்தாக ளேத்தியே பணி

யிருபாதா

கண்டார நெட்டுள வாததியாரா மிசை

பண்டே குட்டிய வேற்கையா யுல

கந்தானமுற்றிலு மேரட்டியே வரு

மயிலவீரா

சிவகாரத்தொடு காட்சியே தரு

துங்காவெறவினி லாட்சியாய வளா

செஞ்சேவற்கொடி வாய்த்த சேவக

குமாரோசா

செந்தேன மொய்த்திடு தோப்பு வாவிளா

செஞ்சாலித்திர னுக்கமாய வளா

செம்பாகத்தமிழ பூத்த நான்கயின முருகோனே.

கூங் தானத்தத்த தத்தந தனதன

தானத்தத்த தத்தந தனதன

தானத்தத் தத்தந தனதன—தனதான்.

ஆரணத்தைக் கற்றுந் துதிசெய

பூரணத்தைக் கற்றும் புகழ்பெறு

வாகமத்தைக் கற்றும் பகாமுறை

பலவான

வாதரத்தைக் கற்றும் பலபல

நான முகத்தைக் கற்றும் பொருளறி

யாதிருக்கிற கற்கின்றதில்வரு

பகனேது

பூரணத்தைப் பற்றும் பிரணவ

மாறெழுத்தைச் செப்புங் குரவர்கள்

போதகத்தைப் பெற்றனபுட னனு

தினம்நேசி

பூதியிட்டுப் புட்பந்தனை நிகர்

தாளவழுதகிப் பட்சமபெற வரு

பூதியத்தைச் செப்பும்பர கதி

தருவாயே

வாரணத்தைக் கட்டுந் துவசவி

சூகவெட்டுத திகுமபுகழ் மயில

வாகனத்திற சுற்றும பவனியில

வருவோனே

வாசவற்குப் பட்டந்தர வெதிர

குராவெடடிக் குத்துந் திறலினில்

வானவாக்குத சூககங்கெட்ட விடும

வழவேலா

வேரகத்திற நிக்'கெண பழமுதிர

சோலைவெறபிற் கொற்றம பெறுகும்

ரேசசெட்டிப் பட்டமபெறுசர

வணநாதா

ராசனமுககட் சூததன பசுபதி

நானகயிற்பட் சூததன் சிவனொடி

ராசியத்தைச் செப்புங் குருபர

முருகோனே

சூசு, தனதததனதா தனதததனதா

தனதததனதா—தனதான.

வறுமைப்பிணியா லுழலப்படுமோ

வலையிற்படுமா

னெனவேதான்

மனதிறகுறையோ கடலிறபெரிதாப்

மலையிறபெரிதா

மதனாலே

சிறுமைப்படவே தலையிற்பொறியோ

தினமிப்படியே

யலைவேனோ

திருவுற்றிடவே நிதியைத்தருவாய

திருமொழிபதமே

தருவாயே

மறைமிறபெருமாள் வணிகப்பெருமாள்

வணசப்பெருமாள்

சுதியாகு

வடிவப்பெருமாள் புலமைப்பெருமாள்

மகரப்பெருமா

ளெனும்வீரா

வுரியிறறவிராபா னுகர்பொறறிருமா

ஓசிதப்பெருமாள்

மருகோனே

யுயிருக்குயிரோ உறிவுகதறிவே

வுரகைப்பெருமாள்

முருகோனே.

கூடு, தந்தத்தனதானதன தந்தத்தனதானதன

தந்தத்தனதானதன—தனதான,

மஞ்சட்குளியாலு மிரு கொங்கைகருறியாலு மிரு

வணகைத்தொடியாலு மிள

நகையாலும்

வஞ்சிக்கொடியா மிடையில் வெணப்பட்டதனாலு மழை

மஞ்சக்குலமானு சூழல்

முடியாலு

மினசொறகிளிபோல்மொழிகள் கொஞ்சிக்கொளவாரு மரு

வினபசகலீலை புரி

வகையாலு

மெனறைகருள வாலிபாகள தங்கப்பொருளே கவரு

மிந்தககள வேசியாக

ஞறவாமோ

வஞ்சொற்குமரா பழனி செந்திறகுமரா வழகி

லந்தக்குமரா வடிவம

நிகரான

வந்திக்குமரா வடியா சிந்தைக்குமரா வயிவி

னங்கைக்குமராகுமரி யருள்

பாலா

விஞ்சைக்குமரா வமரா தஞ்சைக்குமரா வருண

விமபக்குமரா கருணை முக

மாரு

விதைக்குமரா வமிாத கங்கைக்குமரா வரிய

சங்கைக்குமரா வுரகை

முருகோனே.

௯௯ தத்தத்தனத்தன தத்தத்தனத்தன
தத்தத்தனத்தன—தனதான.

உற்பத்திவந்தவகை பிறபட்டிறந்தவகை
யுட்பட்டிருந்த வகை யறியேன்
யொற்றிக்கையென்பதுவு மத்திகையென்பதுவு
மொககத்திரிந்த திலை யதனாலே

முறபட்டிருந்தவினை யிககட்டு வந்ததிலை
முட்டிக்குனிந்த தனி ஆழலாமல்
முப்பத்திரண்டறமு ரெட்சிப்பதுனபெருமை
முத்திககிசைந்த படி தருவாயே

மற்பெற்றதண்புயமு வெட்சிப்பன்றொடையு
மட்டுக்கதமபாணி திருமாரபும
வட்டச்சதவகைகாணி பதமச்செழுமபடிமு
மட்டற்ற சுந்தரமு முளதேகா

கற்பிறசிறந்தமயில் தித்தித்திருந்தமொழி
கட்டிக்கரும்பினைய குறமாது
சைப்பற்றுதுங்கவியல் வெறபிறபொருந்தமுனி
கறகத்திருந தூரகை முருகோனே.

௯௭. தாததானத்தன தாத்தனாத் தன
தாததானத்தன தாத்தனாத் தன
தாததானத்தன தாத்தனாத் தன—தனதான

சோற்றாசைக்குழி னூரத்திடாவிடி
லேறபாரமற்றவா வாகுமன னொரு
தோப்பாய மெத்தவு மேததநாடொறு மெலிவேனோ
தோறபாடித்தனநீக்குவா யமர்
சாததானத்தி லேற்றுவாய பலா
நூற்றாமற்பதா போககுவா யினி யுலலாதே

காற்றாழிககிணை யாககியே யெனை
யாட்டாமற்பர மேடடிதான் மீறு
காற்பாரிறபுக வோட்டிடா துன தருளாலே
காப்பாரிபபுவி தோற்றம ஞானமு
யாழப்பாணக்கட லோட்டமா யது
காட்டாமறநிதி சூட்சமேதுள புகலவாயே

மாற்றாரைக்கழு வேற்றவே திரு
நீற்றாலவெப்பையு மாற்றவே தமிழ்
வாககாரசொற்கய மூத்திமே லருள புரிவோனே
மாரசசாலதநொடு கூட்டமா யெலி
போகக்கேற்றிட வேற்ற சூரனை
வாயப்பாகப்பொரு வேறகையா லிடு மயிலவீரா

கூட்டுறையப்பத நீட்டுவோ னுயா
காப்பாகத்திரு நீற்றையே யணி
கூத்தாடிச்சிவ னாததிமாலைய னுமைபாகன
கோட்டாணைக கெழில் வாயதத தாதைய
னேற்றன்னெறியி னோகமிலே வரு
கோப்பாருசதம ரேததுநாகையில் முருகோனே.

சூ.அ. தனநத்ததா தததா தனதன
தனநத்ததா தததா தனதன
தனநத்ததா தததா தனதன—தனதான.

குருமபைக்குச சரியா முலைச்சிய
நிருமபுககுச சரியா முளத்தியா
குடங்கைக்குச சரியாம விழிச்சியா விலைமாளு
குடமபைக்குட கிளிபோல மொழிச்சியா
நிதமபதைப் பணமாக விற்பவா
குலங்கெட்டிக் குலமா னுலைச்சிய ரறிவீனா

மருங்கிறபட் டெடைய தரிப்பவ

சரமபைகருத தொடையே நிகரப்பவர்

மணங்கட்டிக் குழலே முடிப்பவர்

மடிபார்ன

மதம்பெற்றுச் சுகமே கொடுப்பவர்

விருந்திட்டுப் பகையே விளைப்பவர்

மருந்திட்டுப் பொருளே பறிப்பவர்

ருடையமே

வருட்பத்துத தலைராவணர்க் கொரு

சரந்தொட்டுப் புலவானை ரெட்டைசெய

தரங்கத்திற குடியா யிருப்பவர்

மருகோனே

யனங்கக்கொற றினையே யெரித்தவர்

தரங்கத்திற கறையே யுதித்திட

வடங்கத்துபத்திடுமா மிடற்றினர்

கயிலாயர்

சிரங்கைப்பெற் றிடுமீசா முககணா

மடநதைகருப புறமே டளித்தவர்

சினம்பற்றிப் புரமே கொளுத்திய

கைகயார்

சிவந்திட்டுத் துகாமேனி பெற்றவர்

தருமபொறுபுக் குகனே மிகுத்திடு

சிலம்புக்குத் திருநாகையிற கிறை

முருகோனே.

கூக தத்தன தனதன தந்த தானு

தத்தன தனதன தந்த தானு

தத்தன தனதன தந்த தானு—தனதானு

எத்தனை மதகரி சிவசுமாமோ

வெத்தனை யயமொரு தங்கமாமோ

வெத்தனை குவளைகள் கஞ்சுமாமோ

குளமேரி

யெத்தனை கழியொரு கங்கையாமோ

வெத்தனை நதியொரு சிந்துவாமோ

வெத்தனை தகவொரு தந்தியாமோ

விதில்லாதே

எத்தனை யரியொரு சிம்புளாமோ
 வெத்தனை தருவொரு சந்தமாமோ
 வெத்தனை யழகு சுகந்தமாமோ வனமாது
 வெத்தனை நகரொரு கஞ்சியாமோ
 வெத்தனை துளசியோர் கொன்றையாமோ
 வெத்தனை கடவுளா கந்தனை நீ யெனலாமோ

வுத்தமி யெனவரு கங்கைசேயா
 தத்தையை நிகாருற மங்கை நேயா
 வுறபல விழியுமை தந்தபாலா குணசீலா
 வரசிதமுளபணி ரெண்டு தோளா
 வெறபிறை யெனுமர விந்தபாதா
 வொப்பறு குருபூர கந்தவேளே யனுகூலா
 முததியை யுதவிய செந்திலவாழவே
 புத்தமுத்தனைய குறிஞ்சி யானே
 முப்புர மெரியிடு தம்பிரானா தருபாலா
 முச்சக மிசைபெற வந்த தூயா
 பத்தாகள முனிவாக ளண்டாகோவே
 முத்தமி முரகைமெய் கண்டவேல முருகோனே.

க00 தானதனதந்ததான தானதனதந்ததான
 தானதனதந்ததான—தனதான.

மேருவையடைந்தகாக மாமெனவிரும்பிராரு
 மேயுனையடைந்த வேழை யலவோயான
 வேறொருவாதஞ்சமேது நீயலதுசொந்தமாக
 வேயழமைகொண்ட டாத நினைவேது
 சூரியனைநம்புசித தாமரையனந்தகோடி
 தோறுமவனபு வேணு மதுபோடே
 தோகையினமகிழ்ந்துலாவுசேர்வையிரு கண்கொளந்த
 சோத்யொளிதந்து பாத மல்தாராய

ராய

திறப்புகழ்.

சீருள்தலங்கள்வாழி சுாமழைப்பாழிந்துவாழி

சேவலுமகிழ்ந்து வாழி

மயிலவாழி

தேனுறைகடம்புவாழி வேலிநெடுசெங்கைவாழி

தேசிகாமடங்கல வாழி

மறைவாழி

வாரிதிழுழங்குநாகை யாலயமிருந்து வாழி

மாதுகுறமங்கை வாழி

கயமாது

வாழியதிதொண்டாவாழி நாகைவரு ரெங்கன வாழி

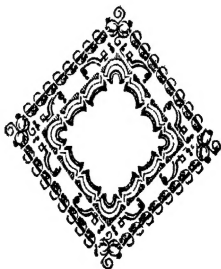
வாழ்திமெய்கண்ட வேல

முருகோனே.

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திறப்புகழ்

மு ன் றி ன் ன்

U.V. SWAMYATHA
TUVANMIYUR 11 MADRAS 41

இடையில் விட்ட 33-ம் செய்யுள்.

[எட்டிமூளளபடி அசமிட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள திருத் தங்களைத்தெரிந்தோர் தெரிவிக்கச்செய்யவேண்டுகிறோம்.]

கூட. தத்தா தத்தத தத்தத்தா
தததா தததத தததததா
தத்தா தததத் தத்தததா—தததாத.

எட்டாக் கொட்டிப்பூப்பார

மொபபாய்க் காக்கிககொத்தாற்போ

லெற்காய்ததோற்றித்தாட்காட்டா

விழிலேதா

னிறபாற்கூததுப்பொற்கொப்பா

யுததாய்சசாத்துப் போட்டாப்போ

லெத்தாய்க்கூட்டிநிகாற்றாததே

கொடுபோவான

முட்டாப்பாடஞ்சாக்காட்டா

லிக்கூததாட்டுப் பேய்க்கூத்தா

முட்கோட்பாட்டைத்தோக்காட்டா

வினியாமோ

முற்கோறபார்ப்பைப்போற்சேர்ப்பாய்

நறபூச்சாதகிச்சோப்பாட்டால

முக்காட்போற்றக்காப்பாற்றா

ரதுபாராய்

மட்டாய்க்காட்டிசசாய்க்காட்டா

மெய்ப்பூச்சாத்தித்தோற்போப்பார்

வற்றாததாக்கததேகாத்நா

சடைமீதே

மைக்காடாத்திபபூததாச்சோ

கத்தாக்காப்புத்துட்பூசசார்

வட்டாய்க்கொட்டைப்பொற்கூற்பா

முலைபாகர்

கட்டாற்கெத்திற்பொய்ப் பொய் பொய்

மிக்காய்த்தோற்றித்தாட் சோப்பார்

நச்சாப்பாட்டுச் சாய்க்காட்டார்

தருபாலா

நற்சாற்கொட்டைஞாப்பொற்சே

டித்தெட்கூட்டததாற்காப்பா

னற்காரொகப்பொய்ததிர்த்தாள்

முருகோனே.

Abstract

சுபம்.

... MATIA IV'D : 1977

